dickens

Milliyet

ÇOCUK

25 Temmuz 1977 ● Sayı 27 ● 5 lira

BU SAYIDA

ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

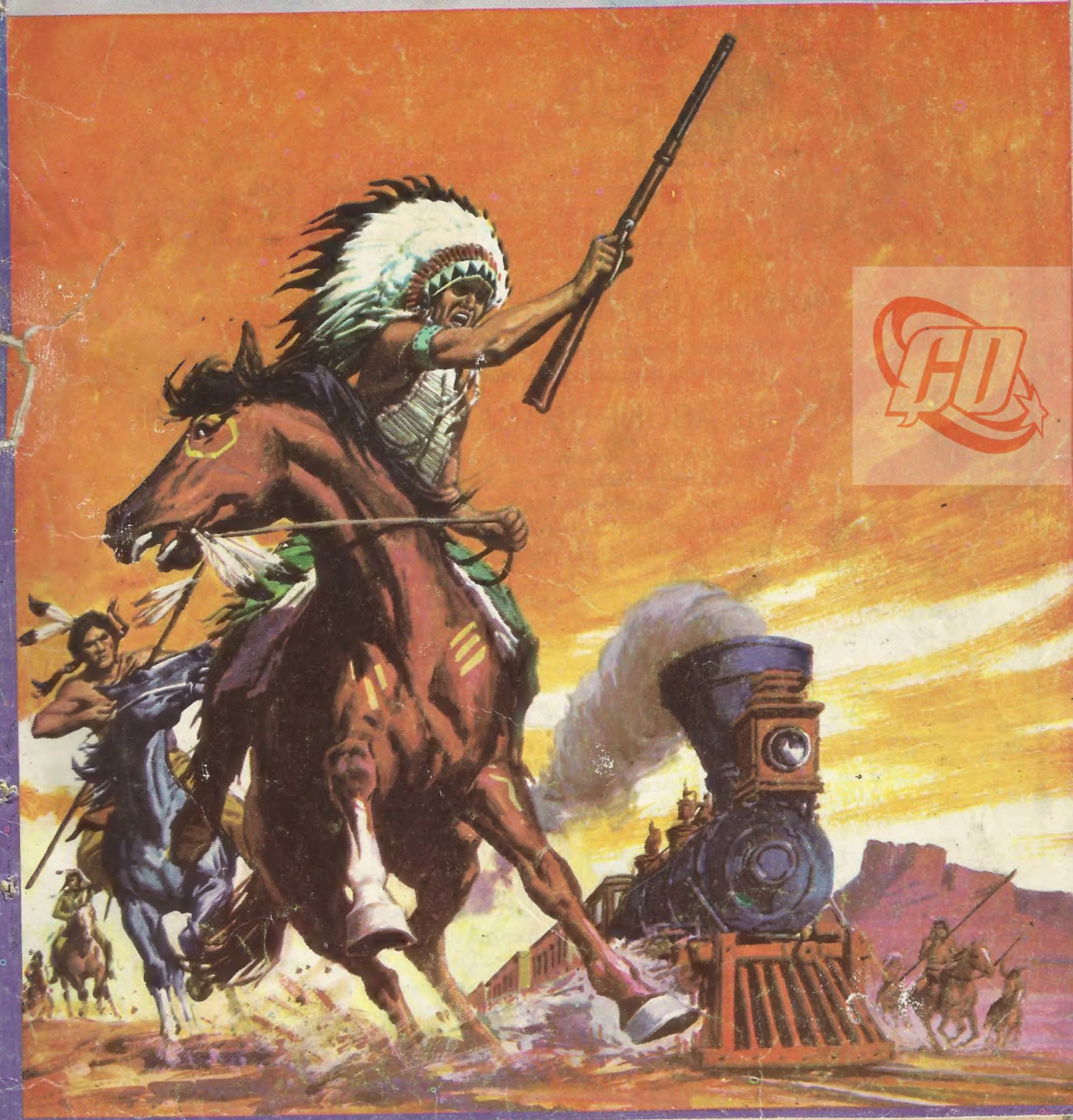

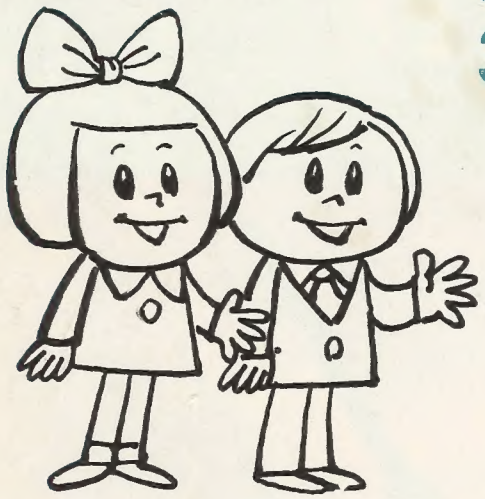

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:

Yıllık (52 sayı)	200 lira
6 aylık (26 sayı)	100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 27

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.

25 Temmuz 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
SEKSEN GÜNDE
DÜNYA GEZİSİ

Arka kapak
TRİNİDAD
VE TOBAGO

BİZDEN SİZE

"Bisiklet Armağanı" çekilişimiz geçen hafta içinde yapıldı, sevgili okurlar. Güzel birer bisiklete kavuşan sekiz okurumuzun adını 53. sayfamızda bulacaksınız. İstanbul'da oturan okurlarımızın, bisikletlerini almak üzere, dergimize başvurmalarını diliyoruz. Öteki kentlerde oturan okurlarımızın armağanları kendilerine gönderildi.

Bu sayımızın öyküsü Kemal Özer'den. Özer, günümüzün ünlü şairlerinden biri. 1935'de İstanbul'da doğdu. Kumkapı Ortaokulu'nu, sonra İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdi. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne gitti. Bu arada çeşitli dergilerde şiirler yayımladı. Bir süre kitapçılık ve yayıncılık yaptı. Şimdi İstanbul'da bir gazetede çalışmaktadır. Evlidir; Simge adında bir kızı vardır. Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü'nü de alan Kemal Özer'in başlıca kitapları şunlardır: Gül Yordamı, Ölü Bir Yaz, Tutsak Kan, Sen de Katılmalısın Yaşamı Savunmaya. Özer, Nasrettin Hoca masallarından bazılarını da şiirleştirip kitap olarak yayımlamıştır.

Bu sayıda bir öykü daha var: "Bizim Horoz Rafet ve Yeni Kırmızı Lastik Çizmeler." 54. ve 55. sayfalarımızda okuyacağınız bu öyküyü bir okurumuz yazdı: Kübra Atman. Atman, 15 yaşında. Lise Hazırlık sınıfına gidiyor. Öyküsünü okuyunca göreceksiniz, küçük yazarımız çok yetenekli. İleride başarılı, ünlü bir yazar olacağına inanıyoruz.

Haldun Taner, mitoloji öykülerinin ilk bölümünü bu sayıda bitiriyor. Troya savaşıyla birlikte, bu değerli yazarımızın yazıları da, şimdilik, sona eriyor. Şimdilik diyoruz... çünkü Taner'in de belirttiği gibi, kısa bir süre sonra Odysseus'un serüvenleriyle birlikte Haldun Taner ustamıza yeniden kavuşacağız.

Üç gün önce dergimize kim geldi, biliyor musunuz? Aptal Hamdi! Evet, Müjdat Gezen'in küçük arkadaşı Aptal Hamdi! "Sizlerden bir ricam var," de-

di. Çayını içerken de ricasını söyledi: "İzin verirseniz Müjdat ağabeye bir sürpriz yapmak istiyorum... Onun çok sevdiğim bir masalı var: Ayşe ile Ali. O masalı getirdim. Bir de Yalçın Çetin'in çizdiği bir resmi getirdim. Bu sayı onları yayımlayalım. Bütün arkadaşlarımız okusunlar."

"Peki ama, Müjdat Gezen'in yazısını ne yapacağız?" dedik.

"Onu gelecek hafta yayımlarsınız," diye cevap verdi.

Aptal Hamdi'yi kıracak değildik ya... Müjdat ağabeyin masalını yayımlamayı kararlaştırdık.

Aptal Hamdi, "Bir ricam daha var," dedi. "Müjdat ağabeyin bundan haberi olmasın... Dergi çıkınca görsün, şaşırsın!"

Evet, sevgili okurlar, Müjdat Gezen bu sayıdaki masalının yayımlanacağını daha önceden bilmiyordu. Şimdi sizlerle birlikte görecek ve şaşıracak. Eh, Aptal Hamdi bu, afacan mı afacan... Böyle oyunlar yapar...

Umur Bugay, "Söyleşi" köşesinde "Ödüllendirme" konusunu işliyor. Yazıyı okurken biz çok güldük. Bakalım siz de aynı tepkiyi gösterecek misiniz? Bu kısa, ama özlü yazıdan yararlanacak mısınız?

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar.

UZAY
ÇOCUKLARI
MİS
TİK

HAH, HAH, HAY!.. DOĞUM GÜNÜM ÇOK EĞLENCELİ GEÇİYOR!..

BUGÜN İÇİN DEĞİŞİK MİSAFİRLER DÜŞÜNMÜŞTÜM.. İSTEDİĞİMDEN ALASI OLDU...

BAYANLAR, BAYLAR... BÖYLE DURMAYALIM, EĞLENELİM...
BİZE ŞEHRİ GEZDİRİN...

BUYURUN... BİZ DE YEMEK İÇİN ORAYA GİDECEKTİK ZATEN... EN GÜZEL YOSUNLAR ORADA!.. YETİŞİR!..

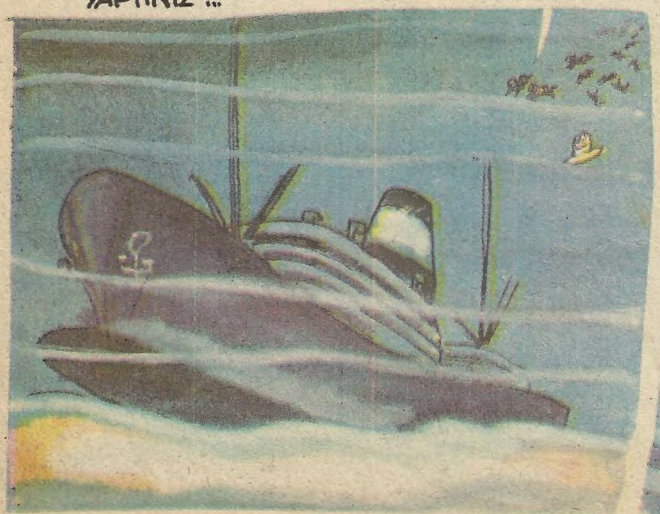
SU BATIK GEMİLERE BİR ANLAM VEREMEDİM, DOSTUM!.. BUNLARI SÜS DİYE Mİ YAPTINIZ?!

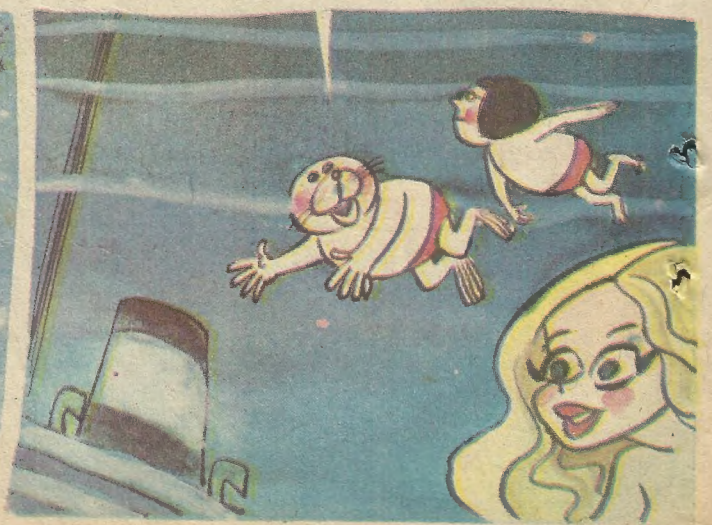
SÜS DEĞİL BUNLAR!.. KITALAR ARASI SEFER YAPAN GEMİLER...

AMA GEZEGENİNİZDE HİÇ KARA PARÇASI GÖRMEDİK!
HAKLISINIZ.. SORULARINIZI YEMEKTE YANITLAYACAĞIM..
YAPILAR DA ÇOK İLGİNÇ!.. DENİZİN DİBİNDE APARTMANLAR!
BAKIN... BURADA DENİZ DİBİNİN EN TATLI YOSUNLARI YETİŞİR...
YOSUNDAN BAŞKA NELER YERSİNİZ?
YALNIZ YOSUNLARLA BESLENİRİZ.. BİZE GEREKEN HER ÇEŞİT VİTAMİN VARDIR BURADA...
DOĞUM GÜNÜ PASTAMDA YOSUNLARDAN YAPILDI.. SİZ DE YEYİN.. TADLARI ÇOK HOŞTUR.. AH, ŞİMDİ GEZEGENİMİN ÖYKÜSÜNÜ ANLATAYIM..
BİNLERCE YIL ÖNCE BU GEZEGENDE KARA PARÇALARI VARDI...
AMA İLK CANLILAR SUDA OLUŞTULAR.. BUNLARDAN BAZILARI ZAMANLA, KARALARDA YAŞAYACAK ÖZELLİĞE KAVUŞTULAR...

SULARDAN KARALARA GEÇEN CANLILAR, YILLAR GEÇTİKÇE...

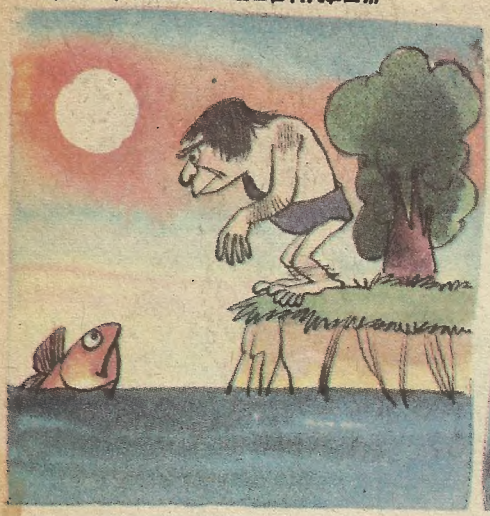

SULARDA YAŞAYAMAZ OLDULAR. BİR GÜN BU İLKELLERDEN BİRİ SUYA DÜŞTÜ...

TAM BOĞULMAK ÜZEREYKEN YÜZEN BİR KÜTÜĞE TUTUNDU..

...VE BÖYLECE İLK DENİZ ARACI BULUNMUŞ OLDU...

BU BULUŞ ZAMANLA GELİŞTİ... SONUNDA İNSANLAR DENİZLERE AÇILDILAR..

BİR KITADAN YÜKLEDİKLERİ ÜRÜNLERİ BAŞKA BİR KITAYA GÖTÜRÜYOR, KARŞILIĞINDA PARLAK MADENLER ALIYORLARDI...

YENMEDİĞİ, İÇİLMEDİĞİ, TENCERE YE KONUP PİŞİRİLEMEDİĞİ HALDE, ÇOK DEĞERLİ BULUYORLARDI BU MADENLERİ...

ONLARA SAHİP OLABİLMEK İÇİN HER TEHLİKEYİ GÖZE ALABİLİYOR, ZORLU FIRTINALARLA BOĞUŞUYOR, ÖLÜME MEYDAN OKUYORLARDI..

SONUNDA BU YÜZDEN BİRBİRLERİNE DÜŞMEYE BAŞLADILAR...

KİMİ FIRTINALARDAN BATTI, KİMİLERİ BİRBİRLERİNİ BATIRDILAR...

DEĞER VERDİKLERİ MADENLER, TAŞLAR, DENİZLERİN DİBİNDE BİRİKMEYE BAŞLADI...

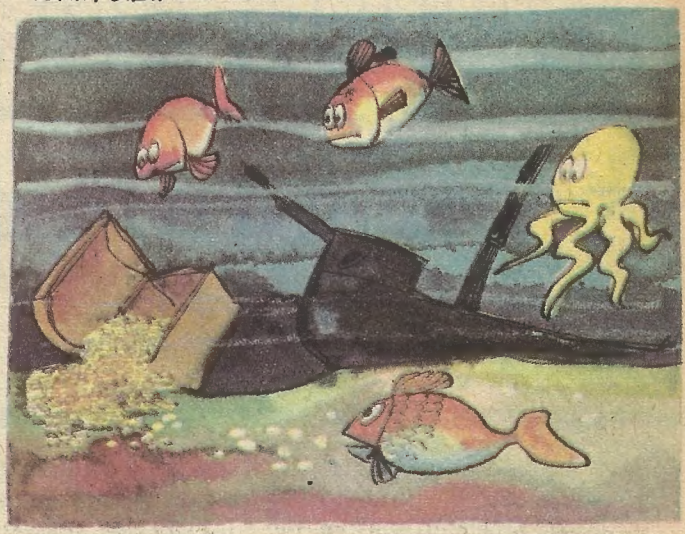

YÜZYILLAR GEÇTİKÇE ARAÇLARINI GELİŞTİRDİLER.. BİRİBİRLERİNİ DAHA ÇOK ÖLDÜRDÜLER.. BUNA DA "UYGARLIK" DEDİLER.. UĞRUNDA DÖVÜŞTÜKLERİ MADENLERDE DURMADAN DENİZİN DİBİNİ BOYADI..

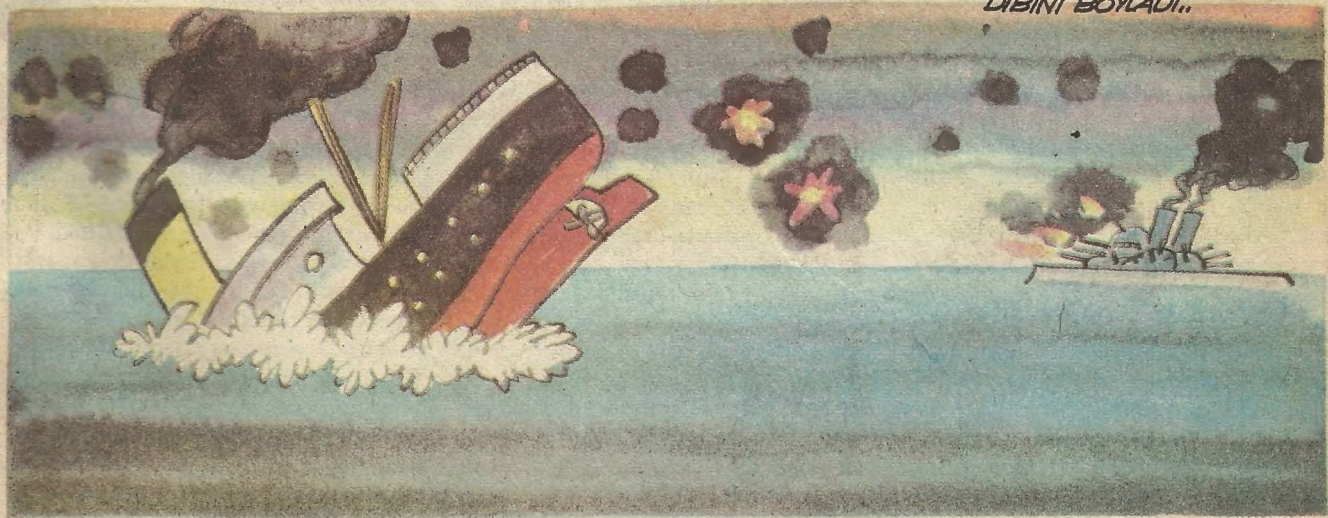

Devamı ederek

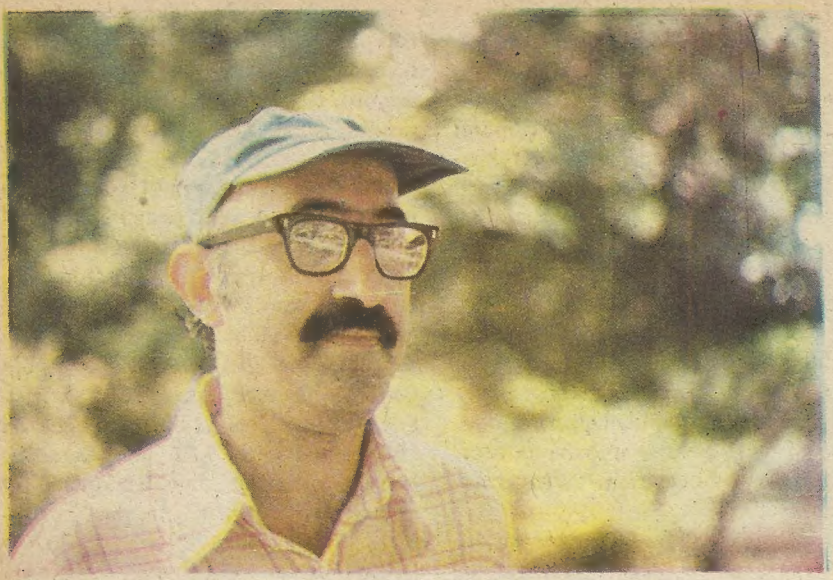

KEMAL ÖZER

bir günlük tatil

Bir yaz günü ustamdan izin istedim. Evimi, kardeşlerimi, anamla babamı özlemiştim. Ne yapıp yapıp onları görmek için can atıyordum. Bu yüzden yalan söylemeyi bile göze aldım. Anamın hastalandığını ve beni görmek için haber saldığını söyledim. Kente inen bir tanıdık, dükkâna uğramış ve bana bu haberi iletmişti. İşe başlayalı beri hiç yalan söylemediğimden olacak ustam hemen inandı ve bana bir günlüğüne izin verdi.

Evimiz kentin 60 km. kadar dışındaydı. Tarlaların arsa yapılıp satıldığı, bağ ve bahçelerin yerine çok katlı yazlıkların kondurulduğu küçük bir koyun kıyısında.

Haftalığımdan biriktirdiğim paraları cebime koyup yola çıktım. Önce kent dışına kalkan otobüslerden birine, sonra da o koya yönelen yolun kavşağında bir dolmuşa bindim. Uzaktan evimizin göründüğü sapakta dolmuştan inene kadar heyecanlanmamıştım. "Gündöndü Tatil Köyüne Gider" yazısını ve o yanı gösteren oku görünce başım döner gibi oldu. Oracığa yığılacağımı sandım.

Buralardan ayrılalı, aşağı yukarı bir yıl oluyordu. Geçen yazın sonunda babam bir gün beni karşısına almış, şöyle demişti :

— Şimdi beni iyi dinle İsmail. Senin ortaokulda okumanı isterdim, ama durumumuzu görüyorsun. Boğazımızı ancak doyuruyoruz. Kente yerleşip de bir ortaokula yazılman ve benim göndereceğim parayla orada okuman olanaksız. Düşündüm taşındım, bir ustanın yanına çırak girersen hem bize yardımcı olursun, hem bir iş öğrenir, kendini kurtarırsın, dedim. Yarın sabah hazır ol, seninle kente ineceğiz.

Ertesi sabah babamla yola çıktığımızda, yine bu sapağa kadar heyecanlanmamıştım. Ama tam burada, bu "Gündöndü Tatil Köyüne Gider" yazısıyla okun altında, sanki başıma vurmuşlardı da sendelemiştim. Boğazım birden kurumuş, gözlerim yanmıştı. Buraya varana kadar inanmamıştım ayrılacağıma.

Bir yıl kadar sonra, ayrıldığım yerlere döndüğüme yine burada inanıyordum işte. Yüreğimin gümbürtüsü azalınca çevreye bakındım. Yol ağzındaki bakkal Adem'in yanına bir de manav açılmıştı. İki dükkânın önüne küçük bir çardak kurulmuş, birkaç masayla sandalya atılmıştı. Demek ki tatil köylerinden öteberi almaya gelenler artık serinlemek için oturup bir şeyler içmeye de başlamışlardı.

Evimize inen yolun üstündeki ilk ev bakkalındı. Duruyordu yerli yerinde. Kümesindeki ak tavuklar ne azalmış, ne çoğalmıştı. Karşısındaki Nazife ninenin ahırı da duruyordu. İneklerini otlamaya salmış olacaktı çoktan. Kendisi ortalıkta görünmüyordu ama.

Ağır ağır yürümeye başladım. Üst baştaki tarlalarda ekin boyum kadar olmuştu. Yürüdükçe o yana devrilen gölgem de sallanıyordu ekinle birlikte. Deniz yanındaki ilk tarlaya ise bir kazık çakmışlar, üstüne "taksitle satılık arsalar" yazısını oturtmuşlardı. Ufuk çizgisini kapatan yüksek yapıların sayısı da artmıştı.

Arkamdan gelen bir sesle irkildim. Otomobilin yaklaştığını duymamıştım. Çekilip yol verdim. Tatil köyüne gidiyor olmalıydı. İçindeki dört-beş kişinin yüzleri şöyle bir görünüp silindi.

Anımsıyorum, tatil köyü kurulmadan önce, tarlaların arasında küçük bir kulübede oturuyorduk. Kaldırdığımız ürün karnımızı doyurmaya zor yetiyordu. Babam, kendi harmanımız kalktıktan sonra gündelikçi olarak başka harmanlara ya da kente çalışmaya gidiyordu bu yüzden.

Dört-beş yıl önce bir gün birtakım yabancı adamlar geldi. Koya bakan yamaçtaki tarlaları dolaştılar ve aralarında konuştular. Babamla kapıya çıkmış, bakıyorduk. Önümüzden geçerken tek söz etmediler bizimle. Niye dolaştıklarını anlayamamıştık. Sonra, kıyıdaki tarlaları satın aldıklarını komşulardan öğrendik. Bizim de kapımızı çaldılar bir gün. İnsanların dinlenip eğlenecekleri bir tatil köyü kuracaklarını, buraları şenlendireceklerini söylediler. Babam, yamaçtaki tarlamızı satmak istemedi. Adamlar "o olmazsa olmaz" dedikçe direndi, sonunda kabul etti. Karşılığında bize, açılacak yolun kıyısında bir ev yapacaklar, elektrik ve su bağlayacaklardı. Babamı da yanlarına

aylıklı gece bekçisi alacaklardı.

Anlaşma sağlandığı günün gecesi hepimiz sevinçliydik. Anam, su taşıma derdi kalmadığını, tarla işlerinin azaldığını, ayaklarını uzatıp artık dinlenebileceğini söylüyordu. Tatil köyünün nasıl bir yer olacağını gözümde canlandıramıyordum ama ben de seviniyordum. Gelenleri uzaktan uzağa seyretsem, aralarına karışmasam bile eğlenirdim herhalde. Ortanca kardeşim Hasan da biz seviniyoruz diye anlamadan seviniyordu. En çok sevinmesi gereken ise kuşkusuz babamdı. Öyle ya, gece bekçiliği yorucu bir iş sayılmazdı. Üstelik elektriği, suyu bile bulunan yepyeni bir evin sahibi olacaktı. Ama o, nedense pek sevinmemişti.

Her şeyin olup bittiği, beline bekçi tabancasını kuşandığı gün de yüzü asıktı. Oysa anamla ben havalarda uçuyorduk. Kuruluşunu adım adım izlediğimiz, temeline kesilen kurbanın etinden yediğimiz tatil köyü sonunda açılmış, otomobiller gelmeye başlamıştı. Üçüncü sınıfı bitirmiştim o yaz, boyum iyice uzamıştı. Gelenleri ve çocuklarını yadırgayışım çok sürmedi. Aralarına karışıverdim. Oyun bahçesinde küçük çocukları salıncağa bindiriyordum. Kumsalda kule yapmalarına yardım ediyor, denizde oynayanların topu kaçtıkça koşup yakalıyordum. Televizyon başlayınca da çizgi-film izliyordum.

Sonraki yıllar Hasan da bana katıldı. Artık güneş doğunca mayomuzu çekiyor, köye koşuyorduk. Öğle yemeği için bile eve dönmek gelmiyordu aklımıza. Derimiz güneşten kapkara kesilirdi. Yeni gelenlerin çocukları pembe derilerinden utanırlardı bizi görünce. Hele yüzme bilmeyenler bizimle suya girmekten sıkılırlardı. İkimizin de çok hoşuna giderdi bu.

Bir sıcaklık yaladı ayaklarımı. Hırıldayan bir köpeğin havlamasıyla kendime geldim. Dalıp gitmiş, bu arada evimizin kapısına kadar yürümüşüm. "Çakır" diye bağırdım köpeğe, "beni tanımadın mı?". Sesimi duyduğu halde tam yatışmadı. Kapıyı çaldım. Üç yaşına yeni basan küçük kardeşim Ekrem açtı. Bir süre bakıştık. Tanımamış gibi duruyordu. Kucağıma aldım. Ağlamaya başladı.

Babam bu saatte uyuyor olmalıydı. Anam da mutfakta, ocağın başında. İkisinin de tatil köyünde olduğunu söyledi gözyaşları arasında kardeşim. Onu yere bırakıp dışarı çıktım. Çakır, dişlerini gösterip yine ayaklarıma doğru hırladı.

Tatil köyüne yöneldim. "Danışma"dan seslendiler. Görevli, "kimi aradığımı" sordu. Bekçi Fevzi'nin oğlu olduğumu söyledim şaşırmış ve titrek bir sesle. O sırada içi dolu bir otomobil göründü. Gelenlerin giriş işlemleri başladığında, müzik yayınını kesip duyuru yaptılar içeri :

— Bekçi Fevzi, danışmada bekleniyorsunuz..

Beni salmadıkları için babamı çağırdıklarını sandım. Konuğu gelenleri böyle çağırırlardı. Oysa babam, yeni gelenlerin çantalarını odalarına götürmek üzere yüklendi, beni görmedi bile. Ay başlarında kente inip bana uğrardı, ama gündüzleri çalıştığını söylememişti nedense.

Ne kadar dikilip kaldım orda öyle, kimbilir. Köyün ak badanalı hizmet yapılarının birinden anam göründü. Boğazım kuruduğu için seslenemedim. Beni görsün diye heyecanla bekledim koşup boynuma sarıldı, ağladı o da. Orda öyle dikildiğimi görünce yüreği hop etmiş, ustamın beni kovduğunu sanmış.

İzin alıp gelmeme babamın da aklı yatmadı zaten.

Yemek boyunca çiğnediğim lokmalar ağzımda büyüdü. "Hasta mısın?" diye ikide bir üsteledi anam, bir yandan da tatil köyünde çamaşırcılık yapmaktan tırnaklarının nasıl sızladığını, Hasan'ın nasıl haylazlaşıp hiçbir işin ucundan tutmadığını anlattı durdu. Ekrem, ben ekmek koparıp tabağa uzattıkça, eğe kesikleri ve yanıklarla dolu ellerime bakıyordu boyuna. Babamsa susuyordu.

Gelirken, eski mayomu bulup kumsalda güneşlenir, Hasan'la birlikte yine yüzerim diye düşündüğüm halde canım istemedi. Ama başka çarem de yoktu, hava kararmadan dönmeye karar vermiştim. Gece kalmayacağıma göre kardeşimi ancak tatil köyünde görebilecektim.

Epey aradıktan sonra Hasan'ı buldu gözlerim. Kürek çekiyordu. Sandalı küçük iskeleye yanaştırdı, bağladı. Eskiden yaptığımız gibi, bir ayağı iskelede, bir ayağı sandalda, durdu. Kız erkek bir sürü çocuğu birer birer indirdi.

Beni öyle eski mayomla kumsalda görünce bir süre baktı. Sonra koştu, kucaklaştık. Yeni gelenlerin çocukları gibi pembe derili kalmıştım yanında. Hoşuna gitmiştir diye düşündüm. O çocuklar gibi ben de utanmıştım çünkü.

Uzunboylu konuşmadık. Biraz güneşlendik yan yana, bir kez de yüzdük. O benden daha hızlı yüzebiliyordu artık. Hava kararmadan döneceğimi söyleyince bakışlarında bir rahatlama oldu.

Dönüş saatinde, anam gözlerini kurulaya kurulaya bir küçük yolluk sepeti tutuşturdu elime. Babamsa sapağa kadar benimle yürüdü. Ayrılacağımız zaman omuzumu tuttu, gözlerimin içine baktı. Üzüntülü, biraz da öfkeli bir sesle :

— Böyle olacağını biliyordum bu işin, dedi. Tarlaları elden çıkarınca bizi tutsak aldılar işte. Boynumuza doladıkları ipi her yıl biraz daha sıkıyorlar.

"Gündöndü Tatil Köyüne Gider" yazısının tam altındaydık. Ayrılırken ya da dönerken daha önce olduğu gibi gözlerim kararıp başım dönmedi bu kez.

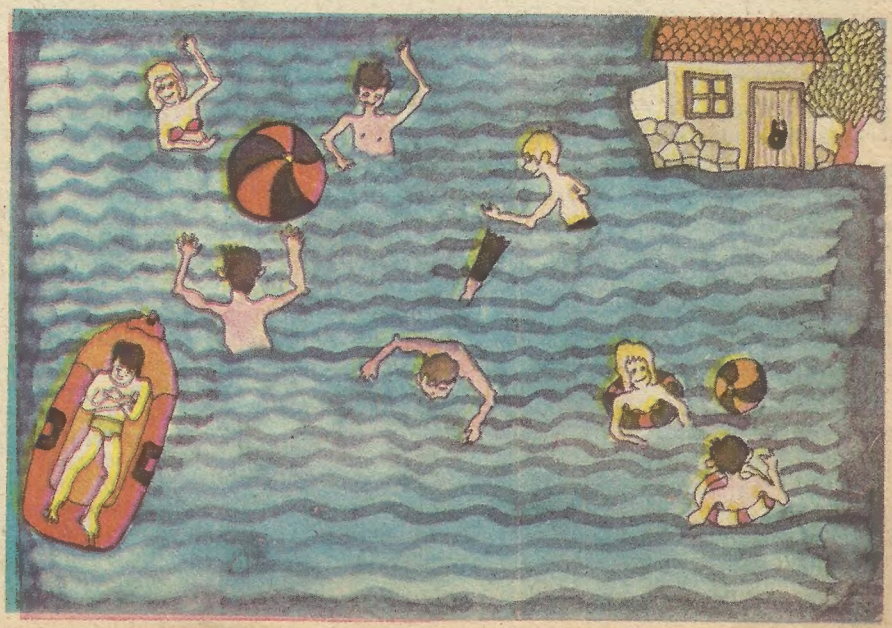

Resim: Mehmet Sönmez

HALDUN TANER

SAVAŞI BİTİREN HİLE

Savaşın bundan sonraki aşamalarında talih biraz Troyalılara döner gibi oldu. Amazonların kraliçesi Penthesilea ve Amazon kadınlar ordusu, öte yandan Gündoğuşu tanrıçası Eos'un oğlu Etiopyalı Memnon, Troyalıların yardımına koştular ve bir süre Akhalıların hatlarını darmadağın ettiler. Ama sonunda Akhilleus, Penthesilea'yı öldürdü. Babası savaş tanrısı Ares, kızını onun elinden kurtaramadı; ama Eos'un oğlu Memnon'u bir buluta sarıp göğe kaçırdı. Gökyüzü bile yeryüzünü bürüyen kandan kızıllaşmış gibiydi. Yağmur bile pembe yağıyordu. Akhilleus, koca bir kaya ile kentin kapısını zorlamaya başlayınca, tanrı Apollon onun önüne dikildi. Ama Akhilleus'un gözü kızmıştı. Bozgun tanrısı Phoebos bunun üzerine gümüş yayına bir ok yerleştirdi ve Akhilleus un topuğuna nişan aldı. Akhilleus çocukken anası Thetis, gövdesini silâh işlemez hale getirmek için, onu topuğundan tutup Styx ırmağına batırıp çıkarmış. Bundan ötürü de, anasının tuttuğu topuğu dışında Akhilleus'a hiç bir silâh işlemez olmuş. İşte bunu bilen Phobos, okunu o topuğa nişan alınca, yenilmez Akhilleus bir anda yere yıkıldı. Yarasından simsiyah bir kan akmaya başladı.

Tanrılar, Olympos'daki masada sessiz sadasız oturuyorlardı. İçlerinden yalnız Apollon bir kenardaydı ve dünyaya bakıyordu. Aias dört yanına kılıç sallayıp Akhalıları dağıtmış ve Akhilleus un ölüsünü kucaklayarak kendi hatlarına götürmeye başlamıştı.

Ölüm, Akhilleus'un da kapısını çalmıştı. Yurttaşları onun onuruna büyük bir cenaze töreni ve şöleni düzenlediler. Anası Thetis, Akhilleus'un silâhlarının Aias'a verilmesini önerdi. Ama Odysseus da bu değerli silâhları kendi için istedi. Nerdeyse Aias'la Odysseus birbirlerine gireceklerdi. Araya girenleri Odysseus kandırdı. Akıl ve kurnazlık, yürekliliği yenmişti. Silâhları, yiğit Aias'a değil, kurnaz Odysseus'a verdiler.

Troya savaşının onuncu yılında bu savaşı bitirecek hileyi bulan da Odysseus oldu.

Bu hile şuydu: Akhalılar kocaman bir tahta at yapmışlardı. Bu at, marangoz ustası Epeios'un elinden çıkmıştı. Akhalılar tahta atı ve Sinon adında bir fedaiyi Troya önünde bırakıp çadırlarını yaktılar. Gizlice, yakındaki Tenedos adasına çekildiler.

Onların çadırlarını yakıp yurtlarına döndüklerini sanan Troyalılar sevindiler. Kentin kapılarını açtılar. Sinon onlara, plan gereği, kendini bir Akhalı kaçak asker gibi tanıttı. Sözde Odysseus'a kızmış da onlardan ayrılmış gibi kendini acındırdı. Troyalılara sığındığını onlara abartılı duygusallıkla belirtti. Yalandan ağladı. Atı da, kızgın Athena'yı yatıştırmak için yapılmış bir adak olarak tanıttı.

Troyalıların hiç biri ondan kuşkulanmadılar. Yalnız bilici Kassandra ve din adamı Laokoon bu işte bir hile sezinlediler. Ama kısa süre sonra Laokoon, çocuklarıyla birlikte denizde bir yılan tarafından öldürülünce, Troyalılar bu yazgıyı da onun haksız olduğu yolunda yorumladılar.

Hiç kimse o büyük tahta atın içinde saklanmış on iki adam olabileceğini aklına getirmiyordu.

Troyalılar yengi sevinci içinde yer içer, danseder eğlenirken, Sinon son hazırlıklarını yapıyordu. Herkes eğlenceden ve şölenden yorgun, derin uykulara dalınca, Sinon kentin bütün kapılarını içerden açtı. Bir meşale yakıp Tenedos adasındaki Akha ordusuna işaret verdi. Sonra tahta atın içindeki fedaileri dışarı çıkardı. Ordu, açık kapılardan Troya'ya dalarken onlar da içerden, şaşkınlık yaratan baskınlar yaptılar. Kısa süre sonra Troya yangın yerine döndü. Evler, tapınaklar yağma ediliyor, sade erkekler değil, hiç ayrıcalık tanımadan kadınlar ve çocuklar bile öldürülüyordu.

Tanrılar bu işe kızdılar. Savunmasız insanlara kıyılması onları öfkelendirmişti. Menelaos, karısı Helena'ya kavuşunca onu affetti. Onlar barışa dursun, kent durmadan yanıyordu. Troya'nın fatihlerini bundan böyle kötü yazgıları pek bırakmayacaktı. Örneğin, Agamemnon, galip olarak döndüğü Atina'da karısı ve onun âşığı tarafından kurulan bir pusuya kurban gitti. Odysseus, on yıl boyu ayağı toprak yüzü görmeden oradan oraya göçüp durdu.

Savaş bitmişti. Savaşçılar yuvalarına döndüklerinde karıları onları tanıyamadılar. Geçen on yıl hem onları yaşlandırmış, hem de savaş ruhlarını katılaştırmıştı. Karı-kocaların yeniden birbirlerine alışmaları zor oldu. Eski mutlulukların çoğu yeniden sürdürülemedi.

Savaş bitmişti ama, yenilenler için bir felâket olan savaş yenenlere de pek yaramamıştı.

SON SÖZ

İşte, sevgili küçük okurlarım. Grek mitologyasının İliada adındaki efsanesini çeşitli kaynaklardan yararlanıp size özet olarak anlatmaya çalıştım.

Eski Grekler, görüyorsunuz, insanlar arasında geçen savaşlara bile tanrıları karıştırıyorlar. Tanrılar bu efsanede yeryüzünde olup bitenlerle sıkı sıkıya ilgililer. Kimi şunu, kimi bunu tutuyor. Araya girip tuttuklarını koruyorlar. Zeus, elinde terazi, kimin öleceğini, kimin yenileceğini araştırıyor. Dikkat ettinizse, işin gidişini onlar da tam olarak bilmiyorlar.

Mitologya, bu dizinin başında da söylediğimiz gibi, bilim düşüncesine vurulduğu zaman tutarlılığı çok su götüren bir alandır. Ama insanların hayal gücü, fantazi yeteneği bakımından bize çok renkli fikir veren bir âlemdir. Bu bakımdan yararı vardır.

Bu dizi sizi çektiyse, yazdan sonra isterseniz ikinci Grek efsanesi Odysseia'yı birlikte izleriz. Kurnaz Odysseus'un ilginç serüvenlerini de, öyle sanıyorum ki ilginç bulacaksınız.

Şimdilik hoşça kalın, küçük dostlarım. Hepinize candan sevgiler. Hepinize sağlıklı ve neşeli tatiller...

PEMBE PANTER

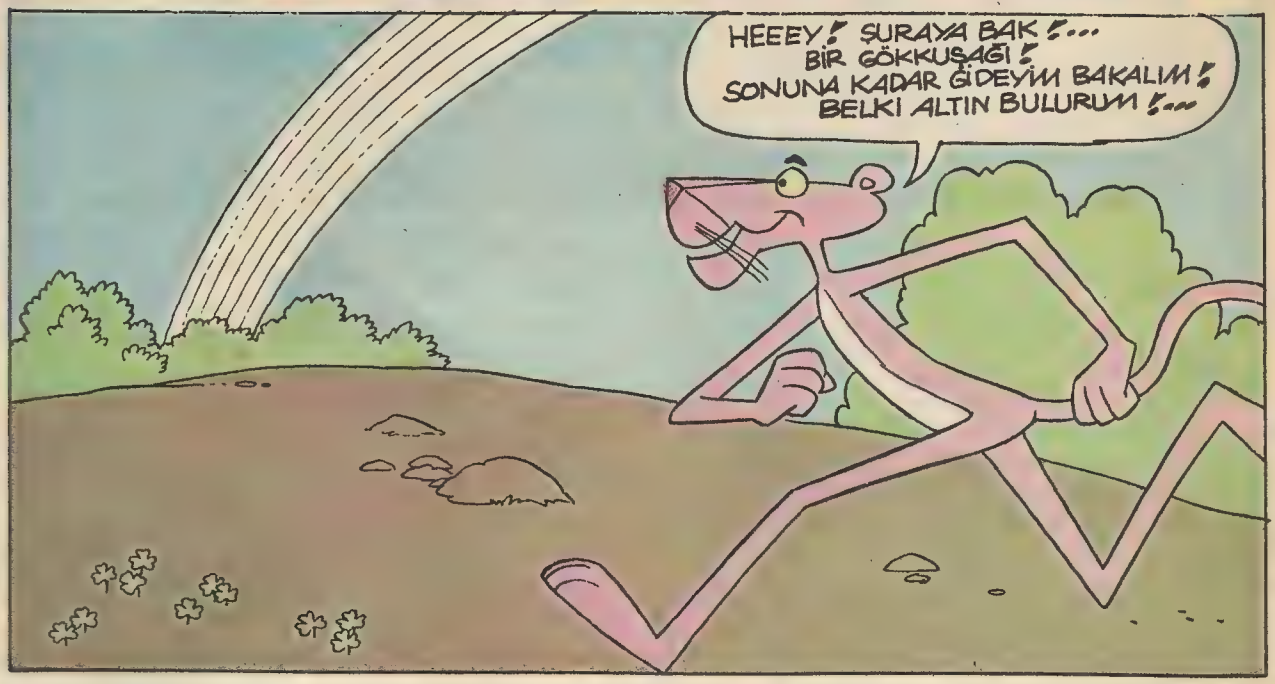

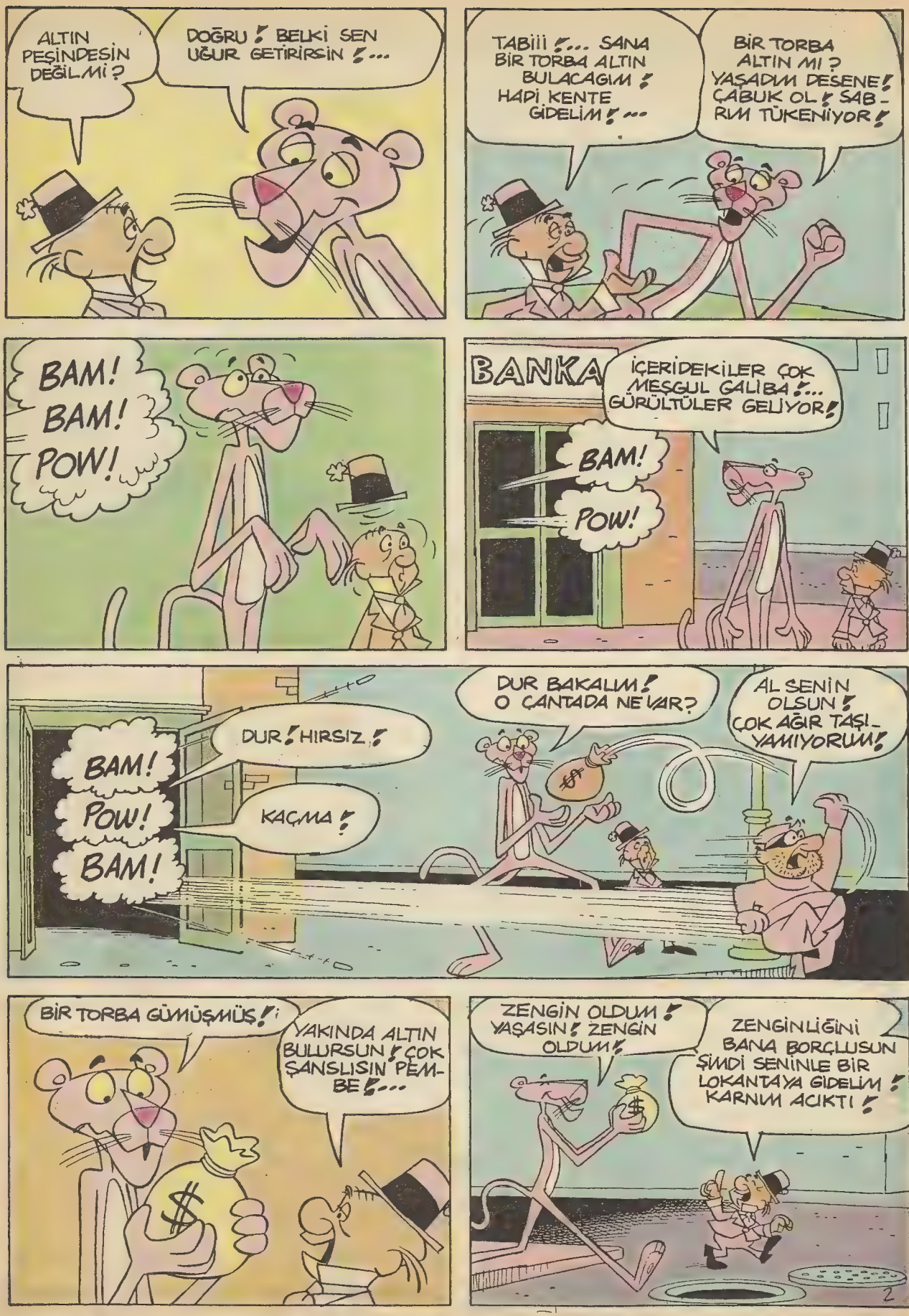
ALTIN PEŞİNDESİN DEĞİL Mİ?
DOĞRU! BELKİ SEN UĞUR GETİRİRSİN!...
TABİİİ!... SANA BİR TORBA ALTIN BULACAĞIM! HADİ KENTE GİDELİM!...
BİR TORBA ALTIN MI? YAŞADIM DESENE! ÇABUK OL! SABRIM TÜKENİYOR!
BAM! BAM! POW!
BANKA
İÇERİDEKİLER ÇOK MEŞGUL GALİBA!... GÜRÜLTÜLER GELİYOR!
BAM!
POW!
BAM! POW! BAM!
DUR! HIRSIZ!
KAÇMA!
DUR BAKALIM! O ÇANTADA NE VAR?
AL SENİN OLSUN! ÇOK AĞIR TAŞIYAMIYORUM!
BİR TORBA GÜMÜŞMÜŞ!
YAKINDA ALTIN BULURSUN! ÇOK ŞANSLISIN PEMBE!...
ZENGİN OLDUM! YAŞASIN! ZENGİN OLDUM!
ZENGİNLİĞİNİ BANA BORÇLUSUN ŞİMDİ SENİNLE BİR LOKANTAYA GİDELİM! KARNIM ACIKTI!

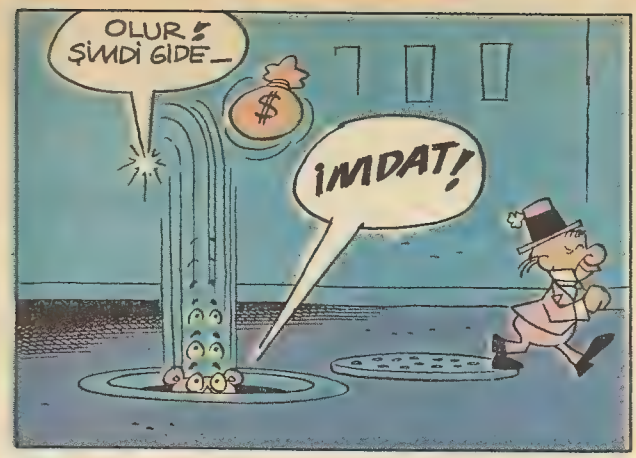
OLUR! ŞİMDİ GİDE_
İMDAT!

İŞTE YAKALADIM. BANKADAN ÇALINAN PARALARIN HEPSİ BURADA!...
ÇALINAN PARA MI?

BUNDAN SONRA YALNIZ ÇALIŞMAMIZ GEREK ARKADAŞ! KİMSEDE İKİMİZE YETECEK KADAR PARA BULAMAYIZ!...
UMUDUNU YİTİRME! KISA ZAMANDA ZENGİN OLACAĞIZ!...

TABİÎ BENİ İSTEMİYORSAN GİDEBİLİRİM! ZATEN BENİ HİÇ KİMSE SEVMİYOR BENİ BAŞINDAN ATMAK İSTİYOR! SONRA, SONRA ——
HÜNGÜR!

O KADAR ÜZÜLME! BEN SENİ BIRAKIRMIYIM? ŞAKA ETTİM!...
BELKİ BANA ŞANS GETİRİRSİN!

BİRİNE ŞANS GETİRMEZSEM ARKADAŞLARIMIN ARASINA DÖNEMEM... BİZİM YASALARIMIZ BÖYLE!...

SONRA...
ÇABUK BENİMLE GEL!.. SANA PARA KAZANDIRACAK BİR İŞ BULDUM!

ÇOK GÜZEL BİR OYUNDUR! ÇABUCAK ZENGİN OLURSUN!...
HAYDİ İÇERİYE GİRELİM!...
BÜYÜK OYUN ALTIN KAZANIN
BÜY ALT

BÖYLECE
İYİ GECELER SAYIN SEYİRCİLER! BU PROGRAMDA İKİ YARIŞMACIYLA KARŞINIZDAYIZ : PEMBE PANTER VE ARKADAŞI ORMAN CÜCESİ!..
VE HİÇ OYALANMADAN İLK SORUNUZU SORUYORUM... HANGİ BAĞDA ÜZÜM YETİŞMEZ?
AYAKKABI BAĞINDA!
DOĞRU!
KAZANDIM! KAZANDIM! ALTIN BENİM OLDU-ZEN GİN OLDUM!...
DAHA BİTMEDİ PEMBE! ALTININ SADECE ÜÇTE BİRİNİ KAZANDIN!
EVET İKİNCİ SORUNUZU SORUYORUM: DİŞLERİ OLDUĞU HALDE ISIRMAYAN ŞEY NEDİR?
.TARAK!
DOĞRU!
BU KADAR YETER! ALTININ ÜÇTE İKİSİNİ KAZANDIM!...
DUR GİTME!.. DAHA ÜÇTE BİRİ VAR!
DÖRT AYAĞI VAR AMA YÜRÜYEMEZ?
BİLEMİYO-RUM!
BENDE BİLEMEYE-CEĞİM!
BÖYLECE...
DOĞRU CEVAP "MASA" YMIŞ NİYE CEVAP VERMEDİN?
ALTIN KAZA-NIN
BOŞ VER!...
4

BU KADAR YETER! SENİN YÜZÜN DEN ZENGİN OLAMIYORUM. HADİ ÇEK ARABANI!
PEKİ SENİN DEDİĞİN OLSUN

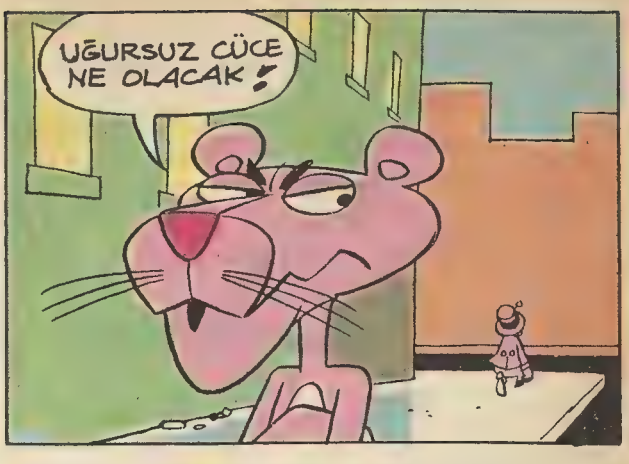
UĞURSUZ CÜCE NE OLACAK!

ÖZÜR DİLERİM ARKADAŞ. BANA BİRAZ BORÇ PARA VEREBİLİR MİSİN?
BORÇ PARA MI İSTİYORSUN?

HAH! BENDE NE GEZER!
BİR DAKİKA BAYAN! KENTİN EN ŞANSLI ADAMI SEÇİLDİNİZ!...
SCREECH!

EN ŞANSLI ADAMI MI?
BİR MİLYON PAPEL KAZANDINIZ

HEEY! CÜCEMİ BURAYA GETİRİN!
AYRICA BİR UÇAK VE GEMİ DE KAZANDINIZ..

HEEEYY! GİTMEYİN! DURUN!...
KUSURA BAKMA DOSTUM! BEN GİDİYORUM! ONA UĞUR GETİRDİM!...
BUNDAN SONRA ARKADAŞLARIMIN ARASINA GİREBİLECEĞİM!
SON

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Ne bir varmış, ne bin varmış. Ülkenin birinde yaşayan tüm insanlarda ne bir kuruş para, ne bir dilim ekmek, ne bir damla su, ne bir tutam ot, ne de başka bir şey varmış... Hiç bir şey yokmuş.

Ama Ali ile Ayşe adında iki küçük çocukta öyle bir sevgi, öyle bir sevgi varmış ki, bu sevgi tüm yokları bir anda var edecek kadar büyükmüş.

Bu Yoklar Köyü'nün garip Ali'si, güzel Ayşe ile beşik kerteği imiş.

"Beşik kerteği de nedir?" diyeceksiniz. Beşik kerteği, köy yeri geleneğinde evlilik için doğuştan söz kesmektir.

Ali ile Ayşe, küçükken arkadaş olarak birbirlerini çok severlermiş. Yıllar geçtikçe serpilmişler, nişan takmışlar, birbirlerine tutulmuşlar. Sonra büyüyüp evlenmişler, yine çok sevmişler birbirlerini. Yaşlanmışlar, yüreklerindeki sevgi bitmemiş. Ali ile Ayşe, her güçlüğü bu duru sevgiyle yenmişler, her engeli bu duru sevgiyle aşmışlar.

İkisi de küçükken, Yoklar Köyü'nde açlık olmuş. Kimsede bir dilim ekmek bile kalmamış. Küçük Ayşe tarlada oynarken bir buğday tanesi bulmuş. Hemen koşup Ali'ciğine haber vermiş.

"Ali," demiş, "bir buğday tanesi buldum."

"Hemen toprağa ekelim onu," demiş Ali.

Minik elleriyle toprağı eşelemişler. Buğday tanesini ekmişler.

"Ama su yok," demiş Ayşe. "Susuz yetişmez ki."

Ali hemen dereye koşmuş. Ağzına, avucuna su doldurmuş. Soluğunu tutarak dönmüş tarlaya; suları buğdayın üstüne boşaltmış. Ayşe kız da sevincinden Ali'nin yanağını öpüvermiş. İşte tam o anda minicik buğday tanesi büyüyüp başak oluvermiş. Ali ile Ayşe hemen başağın tanelerini ayıklayıp toprağa ekmişler yine. Ali dereye koşmuş; ağzında, avucunda su getirmiş.

Ertesi sabah Yoklar Köyü'nün insanları uyandıklarında, çorak tarlalarının sapları başaklarla dolu olduğunu görmüşler. Hemen hasat yapılmış, harman düzenlenmiş, değirmenler un öğütmüş ve sıcacık ekmekler sofralara gelmiş.

Aradan yıllar geçmiş. Ali ile Ayşe büyüyüp evlenmişler. Köy töresine göre, damat at üstünde gelmeliymiş gelini almaya. Gelgelelim, Yoklar Köyü'nde bir tek at bile yokmuş. Son kıtlıkta tüm hayvanlar açlıktan öldükleri için, Ali bir at bulup da gelini almaya gidememiş. Almış başını iki elinin arasına, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlamış.

Ayşe yanına gelip de onun ağladığını görünce, "Niye ağlıyorsun, Ali?" demiş.

"Niye ağlamayayım, Ayşe? Seni almaya geleceğim, ama bir at bulamıyorum."

Ayşe, Ali'sinin yanağından süzülen yaş damlasına bir öpücük kondurmuş. İşte tam o anda ufukta tozu dumana katarak gelen bir yağız at görünmüş. At gelmiş, Ali'nin yanında durup şaha kalkmış, "Hadi sırtıma atla," der gibi eğilmiş.

Ali, Ayşe'sini terkisine alıp varmış köye.

Öyle bir düğün yapılmış, öyle bir düğün yapılmış ki, Yoklar Köyü'nde yıllar boyu anlatılmış.

Zaman çabucak geçmiş. Ali ile Ayşe çoluk çocuğa, sonra da torun torbaya karışmışlar.

Bir gün minik torunları Garip, köye gelen salgın hastalığa yakalanmış. Gözleri görmez olmuş.

Yaşlı Ali ağlamaklı olmuş.

"Ah, hatun," demiş Ayşe'ye, "bir zamanlar sevgimiz her şeye yeterdi. Yanağıma kondurduğun bir öpücük koca çorak tarlayı buğdaya döndürmüştü. Gözyaşıma kondurduğun bir öpücük yağız atlar getirmişti. Bize ne oldu böyle? Birbirimize sevgimizi mi yitirdik yoksa?"

Ayşe nine, "O nasıl söz öyle, bey?" demiş. "Bizim sevgimiz tükenecek bir sevgi mi? Çıkara dayanan bir sevgi değil ki bizimki."

Sözünü bitirir bitirmez yaşlı Ali'sinin beyaz sakalına bir öpücük kondurmuş. O anda küçük torunları, ansızın yerinden fırlayıp minik adımlarıyla koşa koşa dedesinin yanına gelmiş.

"Dede!" diye bağırmış. "Seni görüyorum!"

Bir yaşam boyu yüreklerinde tertemiz, dupduru bir sevgi taşıyan ve karşılığında hep iyilik gören Ali ile Ayşe'nin öyküsü burada bitiyor, çocuklar.

Resim: Yalçın Çetin

her hafta bir konuk

RIZA SİLÂHLIPODA

İstanbul Alman Hastanesi'nde dünyaya geldim. 5 Aralık 1944 tarihinde. Babam Pertev Silâhlıpoda, annem Hayrünnisa Canay Silâhlıpoda...

Ailemin tek çocuğu olduğum için içimde her zaman bir kardeş özlemi yatar. Bu özlemimi dayımın çocukları ile gidermek benim en büyük zevkimdir.

Çocukluk yıllarımın büyük bir bölümünü anne ve babamla birlikte Galatasaray'daki evimizde mutluluk içinde geçirdim. O yıllardan başlayıp bugüne dek gelen bir tutkum var: Kestane şekeri. Annemin ben doğmadan başlayan bu tutkusu, bana her yaş günümde bir kutu kestane şekeri armağan etmesiyle bir gelenek haline geldi.

Müziğe ilk olarak 4.5 yaşımda radyodan "Üsküdar'a Gider İken Aldı da Bir Yağmur" adlı şarkıyı dinledikten sonra başladım. Annem hep anlatır: Bu şarkıyı duyduktan sonra, evimizdeki piyanonun başına geçip yanlış da olsa, bu şarkıyı çalmışım.

1949 yılında, yani tam 5 yaşımdayken konservatuar sınavlarına girdim ve kazandım. 6 yaşımdan itibaren konservatuarın piyano bölümünde çalışmalarıma başladım. İlkokula yazılışım da aynı yıllara raslar.

Ne var ki, o yıllarda bu iki uğraşı beni çok yoruyordu. Bu nedenle ilkokul 3. sınıftayken konservatuarı bırakmak zorunda kaldım. Konservatuarda piyano öğretmenim Verda hanım beni çok severdi. Ayrılırken arkamdan ağlamasını hiç unutamam.

Daha sonraki yıllarda, aslında bir ressam olan annemden ve başka piyano öğretmenlerinden özel dersler aldım.

12 yaşımda Nilüfer Hatun Ortaokulu'na başladım ve aynı okuldan mezun olup Atatürk Erkek Lisesi'nde öğrenimimi sürdürdüm. Bu arada, hayatımın ilk orkestrası olan okul orkestrasını kurdum. Okul orkestrası yıllarında bir yarışmada en iyi piyanist ödülünü kazandım. Profesyonel olduktan bugüne dek dokuz ödül kazanmama rağmen, ilk katıldığım bu yarışmadaki ödül benim için ödüllerin en büyüğüdür.

Profesyonel müzisyenliğe lise son sınıfta Fikret Özkesemen beyin orkestrasında haftada bir gün çalışmakla başladım. Liseyi bitirdikten sonra Yurdaer Doğulu orkestrasına katıldım. 1968 yılında da kendi orkestramı kurdum. O yıldan bu yana bu orkestrayla çalışmalarımı sürdürüyorum, sevgili okurlar.

Hazırlayan:
TURGAY GÖZDERELİLER

DÜNDEN BUGÜNE
MESLEKLER

ARABA YAPIMCILARI

EMEL CEYLAN TAMER / Resim: METİN DENİZ

Yüzyıllar önce, insanlar küçük topluluklar içinde yaşıyorlardı. Bu toplulukların, ancak birbirlerine yakın olanları tanışırlardı. O zamanlar ne uçak, ne tren, ne de motorlu arabalar vardı; insanlar bir yerden bir yere sadece yürüyerek gidebilirlerdi. Sözünü ettiğimiz ilk insanlar için bugün kullandığımız taşıtlar akıl almaz şeylerdi; böyle şeylerin olabileceğini bile düşünemezlerdi.

Uygarlık ilerlerken, insanoğlu, doğadaki hayvanları taşıt olarak kullanabileceğini sezmiş ve uygun hayvanları evcilleştirmiş. Böylece insanlar, daha az yorulmuşlar, daha hızlı gezer olmuşlar. Hayvanlara yükleyebilecekleri eşya sınırlı... Ayrıca iki kişiden fazlası da hayvanın üstüne binemez... Tekerleği bulup bu sorunu çözmüşler. Tekerleklerin üstüne koydukları tahtalara eşyaları yığmışlar da yığmışlar. Zavallı hayvanlar az çekmemiş insanlardan; üstlerine yığılan yükleri, insanları taşımış durmuşlar... taa ki motor bulunup da arabalara takılıncaya kadar! Atlar, eşekler, motorun bulunduğu gün için ne kadar bayram etseler azdır... Sıcak soğuk demeden taşıdıkları yükten kurtulduklarına mı, yoksa biraz yorulup da durunca yedikleri dayaktan kurtulduklarına mı sevinsinler!..

Toplumda iş bölümü olduğundan, bazıları da araba yapımında ustalaşmışlar; insanların gereksinmelerine göre çeşit çeşit araba yapmışlar.

Kağnı arabası, uzun yıllar Anadolu köylüsünün simgesi olmuş. Kurtuluş Savaşı'nda, Anadolu köylüsü, topları, mermileri askere hep bu arabayla taşımış.

Öküzün çektiği kağnı arabası iki tekerleklidir; bu tekerlekler tek parça olup tahtadan yapılmışlardır.

Öküzün yanısıra, at, eşek, katır gibi hayvanların çektiği arabalar da vardır. Araba yapan ustalar, her bölgenin özelliklerine göre araba modelleri geliştirmişlerdir. Karlık bölgeler için arabaların altına tekerlek yerine kızaklar yerleştirmişlerdir... Arabaların karda kayarak ilerlemesi için... Bu arabaları günümüzde Erzurum'da görebilirsiniz.

Arabaların ön tekerlekleri birbirine dingil denilen bir sopayla bağlanır. Bu dingiller madenden de olabilir. Araba, dingilin yardımıyla sağa sola rahatlıkla dönebilir. Hayvanı arabaya bağlayan tahta çubuğa ok denilir; çift hayvanın çektiği arabanın okları tek, tek hayvanın çektiği arabanın okları ise çifttir.

Arabaların gıcırdaması, tınlaması özellikle istenir; çünkü bu, arabanın sağlamlığını kanıtlar. Bu ses, ayrıca, hayvanlara da, ilerlerken bir kolaylık sağlar.

Anadolu'nun bir çok yerinde araba yapılır; ama İzmit, Eskişehir, Çukurova, Edirne ve İstanbul'da yapılan arabalar ünlüdür. Özellikle Edirne'nin tahta oyma arabaları pek güzeldirler.

Arabalar, beğenilere göre süslenirler. Çeşitli boyalarla renk renk olurlar. Araba boyayan ustalar ayrıdır. Bu ustaların elinde at kuyruğundan yapılma bir fırça olur. Bu fırçalar çok basittir; sapları yoktur; kılların ucuna bağlanan bir bezle yetinilmiştir. Usta, bu fırçayla arabanın üstüne çiçekler, yapraklar, manzaralar, çeşit çeşit desenler yapar. Fırçayı tahta tekerleğin üstüne tutup tekerleği şöyle bir çevirir. Tekerleğin üstünde kırmızı bir çizgi olur. Araba boyayan bu ressamlar, canlarının istediği gibi çalışırlar. Ressam dedik ama, bu ustalar bildiğimiz okullu ressamlardan değildirler; halk sanatçılarıdır onlar.

Evliya Çelebi, İstanbul'daki araba yapımcılarının bir loncası olduğunu söylemektedir. Bu loncalar, padişah önünde yapılan şenliklerde, arabalarının içine direkler yığarak geçerlermiş.

Kentte insan taşımak için kullanılan arabalara, Osmanlı İmparatorluğu zamanında "Koçi" denilirdi. Sarayda padişahlar için özel arabalar yapılırdı; padişahlar bu arabalarla gezerlerdi. Bu arabaları dört at çekerdi. Üstleri erguvan rengi çuhayla kaplı olurdu. Dört atı sadece padişahlar kullanırlardı.

Şeyhülislâmın arabası yeşil, kazaskerin arabası ise kırmızı çuha kaplı olurdu. Kadınlar için yapılan koçilerin içleri ceviz kaplama olup kumaşlarla döşenmişti. Sırma şerit saçaklarla süslenmiş olan bu arabalarda, işlemeli saten yastıklar da bulunurdu. Bu koçiler öylesine süslüydüler ki, yaldızlı pancurları bile olurdu; bazıları da aynalıydılar.

İstanbullu kadınlar bu arabalara binip, gezinti yeri olan Kâğıthane'ye giderlerdi.

Artık uçaklar, taksiler, otobüsler, trenlerle geziyoruz. Bu birbirinden güzel tahta arabalar müzelere konulsa, unutulup gitmekten kurtarılsa ne kadar iyi olur, değil mi?

dickens

jules verne

seksen günde dünya gezisi

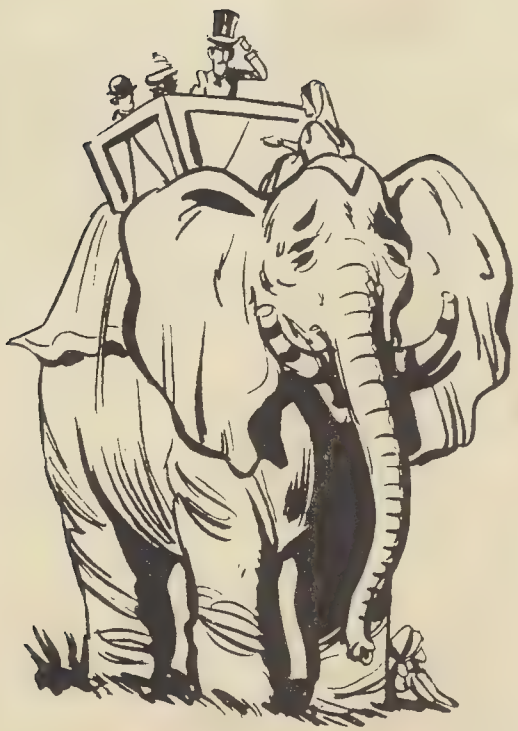

Jules Verne

Jules Verne, 8 Şubat 1828'de Fransa'nın Nantes kentinde doğdu. Babası avukattı. Oğlunun da kendisi gibi avukat olmasını istiyordu; ama Jules başka ülkelere gitmek, değişik insanlar, çevreler görmek istiyordu. On bir yaşındayken evden kaçtı, gizlice bir gemiye bindi. İlk limanda yakalanarak babasının yanına gönderildi.

Jules, ister istemez hukuk öğrenimi görmeye başladı. Paris'e gitti. Orada tiyatro oyunları yazdı. Çağın ünlü yazarı Alexandre Dumas Pere ile tanıştı. Dumas, ona bir tiyatroda iş buldu.

Jules Verne, artık kendini yazarlığa vermişti. İki kızı olan genç bir dulla evlendi. İlk kitabı olan "Balonda Beş Hafta"yı 1863'de yayımlattı. Kitabın kazandığı başarı üzerine, ardarda romanlar yazmaya koyuldu. Kırk yıl içinde altmışın üzerinde roman ve bir çok öykü yazdı.

Romanlarının en ünlüleri şunlardır: Dünyanın Merkezine Yolculuk (1864), Kaptan Grant'ın Çocukları (1868), Deniz Altında 20,000 Fersah (1870), Seksen Günde Dünya Yolculuğu (1873), Michael Strogoff (1876), Dünyanın Sonundaki Deniz Feneri (1905).

Jules Verne, yine Fransa'da, Amiens'de, 24 Mart 1905'de öldü. Bir süre sonra Nantes'a büyük bir heykeli dikildi.

YIL 1872 : LONDRA'NIN SEÇKİN BİR MAHALLESİNİN ZARİF BİR EVİNDE...

...PHİLEAS FOGG ADLI TUHAF, SOĞUKKANLI, AŞIRI TİTİZ BİR "CENTİLMEN,, YAŞIYORDU...

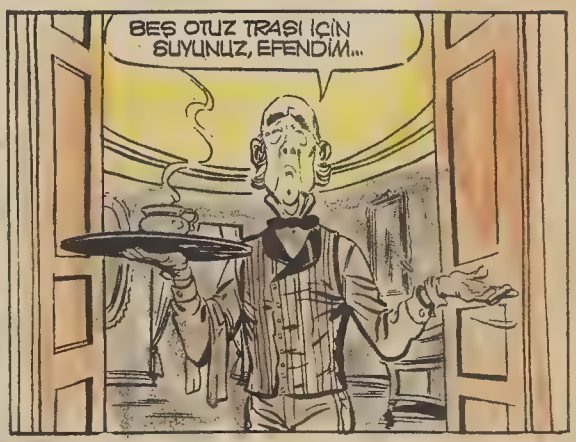
BEŞ OTUZ TRAŞI İÇİN SUYUNUZ, EFENDİM...

UMARIM SUYUN SICAKLIĞI TAM İSTEDİĞİNİZ GİBİDİR, EFENDİM

AAH!
NE OLDU, EFENDİM?

HİÇ KUŞKUM YOK.; BU SU İKİ DERECE DAHA SICAK.. EN AZINDAN İKİ DERECE DAHA SICAK, PHİLİP.;.
BEYEFENDİ ABARTIYORLAR..

ABARTIYOR MUYUM?. BU KONULARDA PEK AZ YANILIRIM..ŞİMDİ GÖRÜRÜZ..

TAM İKİ DERECE, PHİLİP.; NİYETİN BENİ HAŞLAMAK MI?. NE YAZIK Kİ HİZMETLERİNDEN YARARLANAMAYACAĞIM ARTIK...

ÇOK ŞÜKÜR SONUNDA KURTULABİLDİM..

İYİ İNSAN AMA BU KADAR ÖLÇÜLÜ OLMASI ÇEKİLMEZ BİR ŞEY.. YERİMİ ALACAK OLANA ACIYORUM..
5
5

PHİLİP'İN YERİNE GELEN UŞAK PEK GECİKMEDİ..
DEMEK ADINIZ JEAN PASSEPARTOUT... FRANSIZSINIZ, ÖYLE Mİ ? BU İSTE DENEYİNİZ OLDU MU?

ŞEY.. DOĞRUSU OLMADI.. ŞARKICILIK, BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİĞİ VE TOPÇULUK YAPTIM.. ARTIK RAHAT BİR YAŞAM SÜRMEK İSTİYORUM...

BU AÇIK YANIT, PHILEAS FOGG'UN HOŞUNA GİTMİŞ OLACAK, ÇÜNKÜ...
HEMEN BAŞLAYABİLİRSİNİZ, HİZMETİME ALINDINIZ...
SAĞOLUN, BAYIM..

NE SOĞUK KANLI ADAM BU.. SANKİ HEYKEL GİBİ...

AH, UNUTMADAN... REFORM CLUB'ÜN ÜYESİYİM.. ORADA YEMEK YER, DOSTLARIMLA BULUŞURUM...
EVET, BAYIM!

JEAN PASSEPARTOUT'UN YAPTIĞI İLK ŞEY...
HMM.. ŞU EVİ BİR GEZEYİM...

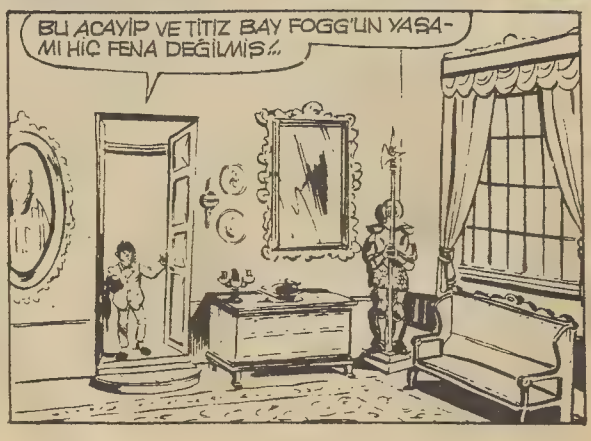
BU ACAYİP VE TİTİZ BAY FOGG'UN YAŞAMI HİÇ FENA DEĞİLMİŞ..

ASLINDA YÖNTEM VE DÜZENDEN YANA-YIM.. BAKALIM ORADA NELER YAZILI...

GÜNLÜK HİZMET ÇİZELGESİ BU..! EN İNCE AYRINTISI BİLE DÜŞÜNÜLMÜŞ...

BU DA PARLAK BİR UŞAK GİYSİSİ..! DOĞRUSU DURUM İYİ GÖRÜNÜYOR..

EVET, TAM ARADIĞIM İŞ BU..! KUŞKUM YOK, BAY FOGG İLE ÇOK İYİ ANLAŞACAĞIZ...

ERTESİ GÜN HER ZAMANKİ GİBİ...
BEN REFORM KULÜBE GİDİYORUM
İYİ EĞLENCELER, BAYIM

AMAN, BAZILARI NE GÜZEL YAŞIYORLAR!

GAZETESİNİ OKUYUP YEMEĞİNİ YEDİKTEN SONRA PHİLEAS FOGG, HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ; DÜŞÜNCELERİNE DALDI...
BANKA SOYGUNU NE OLDU? POLİS, HIRSIZI BULABİLMEK İÇİN BÜTÜN OLANAKLARINI KULLANDI..YAKALAYANA PA İKİ BİN STERLİN BİR ÖDÜL VERECEK..

BENCE HIRSIZ DEĞİL BU..!
NE? BİR DİKKATSİZLİKTEN YARARLANIP 55.000 STERLİN ALAN İNSAN BAŞKA NE OLABİLİR?

BASINA GÖRE BİR CENTİLMENMİŞ
NE OLURSA OLSUN, KAÇABİLMESİ ÇOK ZOR DOSTUM FOGG
BU GÖRÜŞÜ PAYLAŞMIYORUM.. DÜNYA ÇOK BÜYÜK, SAKLANACAK BİR YER BULUR...
HEM UNUTMAYIN Kİ, BUGÜN İNSAN ÖNCEKİ YÜZYILDAN ON KEZ DAHA HIZLI HAREKET EDEBİLİR.. BU DA KAÇMASINI KOLAYLAŞTIRIR
OKUR, OLAYIN GEÇTİĞİ DÖNEMİ GÖZ ÖNÜNDE BULUNDURMALI...
DOĞRU, ÜÇ AYDA TÜM DÜNYAYI DOLAŞABİLİR!..
DEĞİL!.. SEKSEN GÜNDE!
DÖRT BİN STERLİN BAHSE GİRERİM.. BU SÜREDE YOLCULUK OLANAKSIZ...
VE PHİLEAS FOGG KARŞILIK VERDİ...
SEKSEN GÜNDE YAPABİLECEĞİME BAHSE GİRERİM, YİRMİ BİN STERLİNE.. SERMAYEMİN YARISI!..
... UZUN SÜRE ANIMSANACAK SÖZLERLE...
VAY CANINA!...
YİRMİ BİN STERLİN!..
NE YAPIYORUZ, BAYLAR?

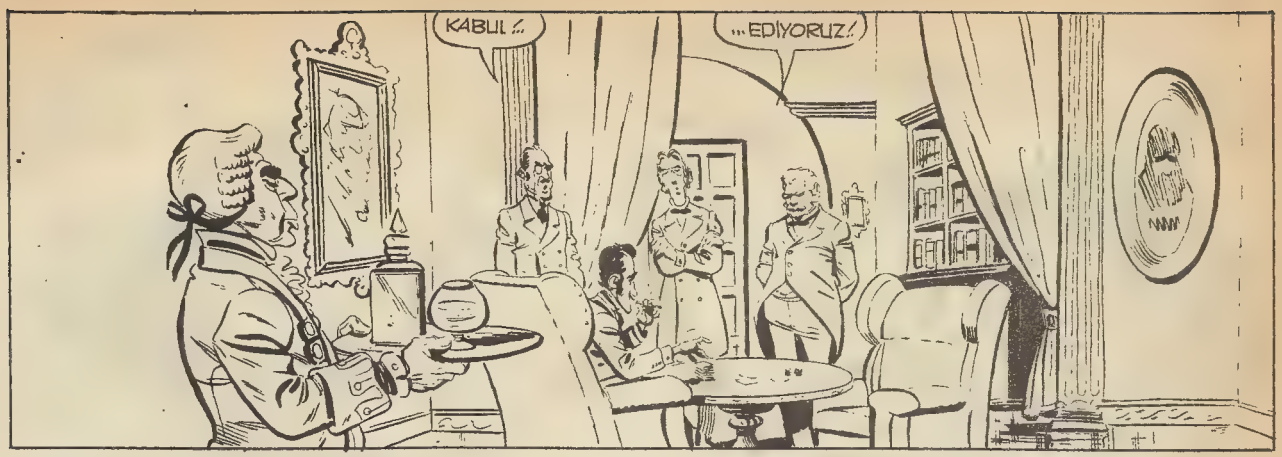
KABUL!..
...EDİYORUZ!

PHILEAS FOGG'UN SOĞUK KANLILIĞI ÖYLESİNE SABIRTICIYDI Kİ, SERVETİNİN YARISINI ORTAYA KOYMASI HERKESİ HAYRETE DÜŞÜRMÜŞTÜ...
EVET, BAHSE GİRDİK... SONRA SİZE PLANIMI AÇIKLARIM...

OFF!.. ACABA BAŞARABİLECEK Mİ?
HIH!.. BU KADAR KISA BİR SÜREDE DÜNYAYI NASIL DOLAŞABİLİR? BAHSİ KAYBEDECEK..

SONRA..
OYUNDA YİRMİ STERLİN KAZANDIKTAN SONRA... ZİRA BUNDAN HİÇ KUŞKUM YOK... ASIL NİYETİM...

... BU GECE HEMEN YOLA ÇIKMAK VE 21 ARALIK CUMARTESİ GÜNÜ SABAH SAAT 8.45'TE GERİ DÖNMEKTİR... TAM SEKSEN GÜN SONRA...

BAYLAR, BENDEN HABER ALACAKSINIZ..

VE EVİNE DÖNDÜĞÜNDE
KULÜPTE EĞLENDİNİZ Mİ?
PEK DEĞİL, PASSEPARTOUT!..

AH, BİR SANİYE!.. EŞYALARIMI HEMEN HAZIRLA, DÜNYAYI DOLAŞACAĞIZ...
NE?!

DÜN.. DÜNYAYI MI DOLAŞACAĞIZ?
ÖYLE, PASSEPARTOUT.. ÇABUK OL, BU GECE HAREKET EDİYORUZ.
DÜN.. DÜNYAYI DOLAŞACAK-MIŞIZ!.. VAY ANAM, VAY!..
AL ŞUNU.. AYRI BİR ÇANTAYA KOY.. YOL GİDERLERİMİZ İÇİN YİRMİ BİN STERLİN..
YİRMİ BİN PAPEL!..
BİRAZ SONRA FOGG'UN UĞURLAYICILARI GELDİ..
EFENDİN EVDE Mİ? ARKADAŞLARIYIZ BİZ..
EVDE BAYLAR, BUYURUN!..
BURADA OLMAZ, BAYLAR.. SON AYRINTILARI İSTASYONDA GÖRÜŞECEĞİZ.. YİRMİ DAKİKA ÜÇ SANİYE SONRA.. HOŞÇA KALIN..
KISA SÜRE İÇİNDE FOGG VE UŞAĞI İSTASYONA VARDILAR..
AH, ORADALAR! BİLİYOR MUSUN, PASSEPARTOUT? BİR BAHSE GİRDİM?
BAHSE Mİ, BAYIM?

GECECEĞİM TÜM ÜLKELER İÇİN PASAPORTUMA VİZE ALACAĞIM.. YOLCULUĞUMU DENETLEYEBİLECEKSİNİZ...
OH, SİZE GÜVENİYORUZ, BAY FOGG!
SAAT, SEKİZ KIRKBEŞTE TREN HAREKET ETTİ...
SEKSEN GÜN SONRA SAAT SEKİZ KIRKBEŞTE DÖNMÜŞ OLACAĞIZ...
AH, BAYIM!.. BAŞIMA GELENLER KORKUNÇ!
NE OLDU?..
EVİMİN HAVAGAZI HESABINI ÖDEMEYİ UNUTTUM, BAYIM!..
ÜZÜLME... DÖNÜŞTE ÖDERSİN..
BU DEĞİŞİK BAHİSİN HABERİ HEMEN TÜM LONDRA'YA YAYILDI...
SON HABERLER! BAY PHİLEAS FOGG'UN YOLCULUĞU İLE İLGİLİ SON HABERLER!
BİLİYOR MUSUN, DAİREDE BAY FOGG KAZANACAK DİYE BAHSE GİRDİM...
ŞAŞIRMIŞSIN! BEN ÖTEKİLER ÜSTÜNE OYNADIM.. ÇÜNKÜ FOGG KAYBEDECEK...
VE GÖRÜŞLER İYİCE AYRILDI...
KAYBEDECEK!.. SEKSEN GÜNDE DÜNYAYI NASIL DOLAŞABİLİR? DELİ BU!..
BENCE DE KAYBEDECEK!
BAR
KAZANACAK, KUŞKUM YOK!..
BİR HAFTA SONRA, LONDRA'NIN BU BİNASINA ACAYİP..
SCOTLAND - YARD

...BİR TELGRAF GELDİ...

SÜVEYŞTEN LONDRA'YA
Banka soyguncusu Phileas Fogg'u izliyorum..Tutuklama emrini gönderin imza Dedektif Fix

BANKA SOYGUNCUSU PHİLEAS FOGG!..

ACABA NELER OLMUŞTU?.SÜVEYŞ'TE GELENLERİ DENETLEMEKLE GÖREVLİ DETEKTİFİN KUŞKULARINI UYANDIRAN NEDENLERE GELİNCE..

HADİ FİX..BAKARSIN DEMİR ATMAK ÜZERE OLAN BU GEMİDE ARADIĞIN ADAMI BULURSUN..ER, YA DA GEÇ ASYA'DA BİR YERDE GİZLENECEK BU

LONDRA'DAN GÖNDERİLEN EMİRLERİ İYİ ANIMSIYORSAM "UZUN BOYLU, ZARİF, KİBAR GÖRÜNÜŞLÜ" BİRİ OLMALI!..

VE GEMİ RIHTIMA YANAŞTI, YOLCULAR KARAYA İNDİ...

BAĞIŞLAYIN, BAYIM.. SİZ İNGİLİZSİNİZ DEĞİL Mİ?

EVET, ÖYLE! BİR ŞEY Mİ İSTEDİNİZ?

İNGİLİZ KONSOLOSLUĞU NEREDE ACABA? BU PASAPORTU VİZE ETTİRECEĞİM DE...

PASAPORT

İŞTE! KUŞKUSUZ BU ADAM OLACAK!

HİZMETİNDE ÇALIŞTIĞIM BAYIN BU! YOLUNA DEVAM EDEBİLMESİ İÇİN BU İŞLEM ZORUNLUYMUŞ!

EVET ÖYLE AMA, KİMLİĞİNİ ONAYLATMAK İÇİN KONSOLOSLUĞA KENDİSİ UĞRAMALI...

BAK ARKADAŞ, EFENDİNE SÖYLE, YOLUNA DEVAM ETMEK İSTİYORSA HEMEN KONSOLOSLUĞA BAŞVURMALI..
ŞİMDİ GİDİP SÖYLEYECEĞİM, BAYIM..

PASSEPARTOUT GEMİYE DÖNDÜ.. FİX İSE, KOŞA KOŞA SÜVEYŞ'TEKİ İNGİLİZ KONSOLOSLUĞUNA YETİŞTİ..
YOL VER!.. NEREDE KONSOLOS? ÇOK ÖNEMLİ!.. GÖRMELİYİM ONU..
SAVAŞ MI KOPTU, BAYIM?!

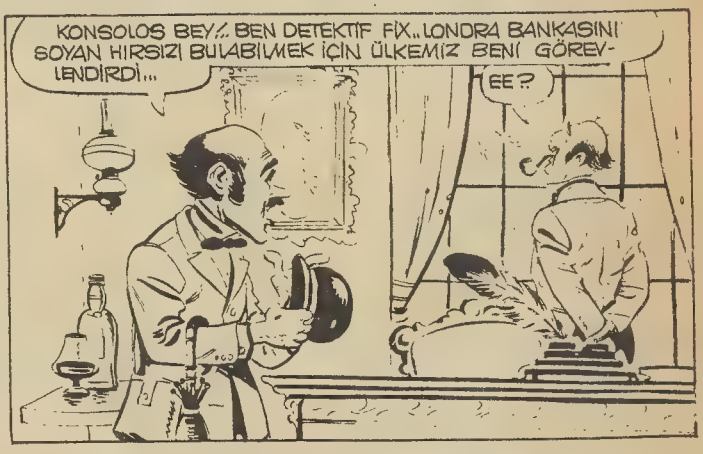
KONSOLOS BEY!.. BEN DETEKTİF FİX.. LONDRA BANKASINI SOYAN HIRSIZI BULABİLMEK İÇİN ÜLKEMİZ BENİ GÖREVLENDİRDİ...
EE?

BAY KONSOLOS, İNANIN Kİ O ADAM BİRAZDAN GELECEK... TUTUKLAMA EMRİ BİZE ULAŞINCAYA KADAR BURADA KALMASI GEREKİYOR..
HMM!

O ADAMIN HIRSIZ OLDUĞUNU KANITLAYAMAZSANIZ BÖYLE BİR ŞEY YAPAMAM..
BENİ TANIMAZSINIZ, KONSOLOS BEY.. DETEKTİFLERİN KRALIYIMDIR BEN...

BİRAZ SONRA FOGG GÖRÜNDÜ...
GİREBİLİR MİYİM?
BUYURUN, BAYIM...

KİMLİĞİN İNCELENMESİNDEN SONRA...
TAMAM, BELGELERİNİZ HAZIR.. DİLEDİĞİNİZ VİZEYİ YAPTIM..

TEŞEKKÜRLER KONSOLOS!
İYİ YOLCULUKLAR!..

BENCE DÜRÜST VE GÜVENİLİR BİR KİŞİ.. TÜM BELGELERİ EKSİKSİZ...
GEMİ KALKMADAN UŞAĞINI SORGUYA ÇEKEYİM.. BÖYLECE BELKİ KUŞKULARINIZ GİDERİLMİŞ OLUR...
FIX, RIHTIMDA GEZİNEN PASSEPARTOUT'U KOLAYCA BULABİLDİ...
VAY!.. DEMİN KARŞILAŞTIĞIM SEVİMLİ YOLCU!.. NASILSINIZ?
SELAM BAYIM!..
BAKSANIZA, ANLADIĞIM KADARIYLA SİZ VE EFENDİNİZ ÇOK ACELE EDİYORSUNUZ... ÖYLE DEĞİL Mİ?..
ÖYLE... ASYA'YA GİDİYORUZ.. AMACIMIZ DÜNYAYI DOLAŞMAK... ANLADINIZ SANIRIM...
VAY!.. DEMEK EFENDİNİZ ÇOK ZENGİN!..
HEM DE NASIL!.. BİR SÜRÜ GICIR GICIR BANKNOTLARIMIZ VAR... BİR SÜRÜ.. HA, HA, HA!..
VAY!.. VAY!..
FIX, KUŞKULARINI KANITLAYAN BİLGİLERİ ALDIKTAN SONRA; YENİDEN KONSOLOS'A BAŞ VURDU...
TUTUKLAMA EMRİNİ YENİDEN VE ACELE OLARAK İSTEMELİ.. BU ARA BEN ONUN ARDINA TAKILACAĞIM...
DEMEK GEMİYE BİNECEKSİNİZ!..
EVET, ONLARLA BİRLİKTE.. BU BİR SORUN DEĞİL.. TELGRAFTA İZİN İSTERKEN GEMİNİN ADINI VERMİŞTİM..
GEMİ BOMBAY'A DOĞRU YOLA KOYULDU VE YOLCULUĞUN İLK GÜNLERİNDE...
GEMİDE TANIDIĞI YENİ ARKADAŞLARIYLA İYİ EĞLENİYOR!..
GÜVERTEYE ÇIKIP BİRAZ HAVA ALAYIM...

VAY DOSTUM!.. DÜNYA NE KADAR KÜÇÜKMÜŞ!..
SÜVEYŞ'TE TANIDIĞIM YURTTAŞ BU!..

CANIM YOLCULUĞA ÇIKMAK İSTEDİ! BEN DE DEDİM Kİ "HİÇ OLMAZSA SEVİMLİ BAYLARIN BULUNDUĞU GEMİYE BİNEYİM.."
AH, SAĞOLUN! GÖNLÜMÜZÜ OKSUYORSUNUZ!

EVET.. EFENDİNİZ NASIL? ONU HİÇ GÖREMİYORUM..
OH, KENDİ HALİNDEDİR, O!.. EPEY ÇEKİNGEN, ANLARSINIZ..

O GÜNDEN SONRA DOSTLUKLARINI İLERLETEN PASSEPARTOUT VE FİX SIK SIK BULUŞTULAR.. GEMİ YOLCULUĞU BOYUNCA ÇEŞİTLİ LİMANLARDA KONAKLIYORDU..

30 EKİM GÜNÜ HİNDİSTAN KIYILARI GÖRÜNDÜ.. VE BİR SÜRE SONRA...
BOMBAY'A VARDIK, PASSEPARTOUT.. ÜSTELİK PROGRAMA GÖRE İKİ GÜN İLERDEYİZ..
BU GİRDİĞİNİZ BAHİS İÇİN BİR BAŞARI SAYILIR... KUTLARIM

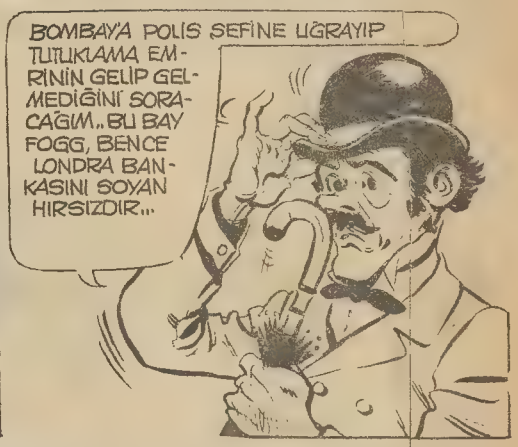
BOMBAY'A POLİS SEFİNE UĞRAYIP TUTUKLAMA EMRİNİN GELİP GELMEDİĞİNİ SORACAĞIM.. BU BAY FOGG, BENCE LONDRA BANKASINI SOYAN HIRSIZDIR..

HMM!.. ONU ORTAYA ÇIKARTIP TUTUKLADIĞIM İÇİN HEM ÜN KAZANACAĞIM.. HEM İKİ BİN STERLİN ÖDÜLÜ CEBİME İNDİRECEĞİM...

SEN ALIŞVERİŞE ÇIK.. SEKİZDE BENİ İSTASYONDA BEKLE.. PASAPORTUMU VİZE ETTİRİP ORAYA GELECEĞİM...
PEKİ!..

POLICE
ŞEF NEREDE?. BEN İNGİLİZ DETEKTİFİ FIX.. HEMEN GÖRÜŞMELİYİM!..
AMA BİRKAÇ SANİYE SONRA...
ÜZGÜNÜM BAY FIX.. AMA HERHANGİ BİR YABANCI İLE İLGİLİ TUTUKLAMA EMRİ GELMEDİ...
BU ARA...
VAY!..ÜNLÜ MALEBANHILL TAPINAĞI BU OLMALI.. GİDİP BİR DOLAŞAYIM...
STORE
YASAK! YABANCILAR GİREMEZ BURAYA!..
AYAKKABILARINI DA ÇIKARMADIN.. AYAKKABILARI İLE KİMSE GİREMEZ!..
ÇIK!.. ÇIKACAK MISIN, YABANCI?
HMM!..ADAM KIZDI!..
DUYMADIN MI YABANCI? GİT BURADAN..
BIRAK!..BIRAKIN BENİ!..

YUMRUKLARI, TEKMELERİ VE ŞEMSİYESİ İLE PASSEPARTOUT, KIZGIN HİNTLİLERİ DAĞITIYORDU...

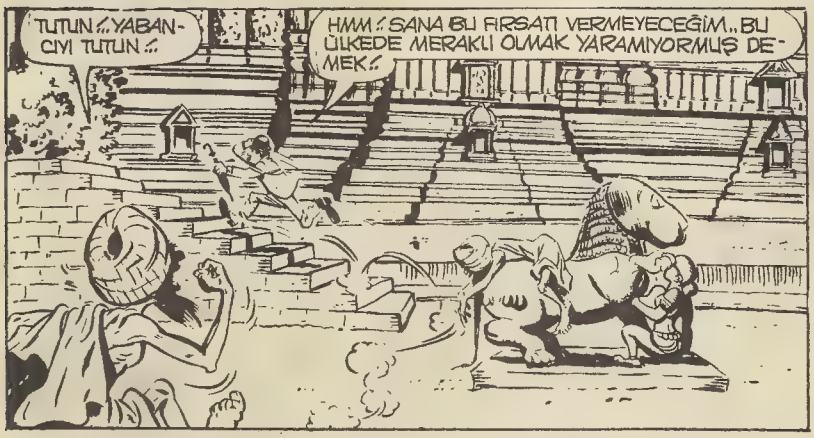
TUTUN!.. YABANCIYI TUTUN!..
HMM!.. SANA BU FIRSATI VERMEYECEĞİM.. BU ÜLKEDE MERAKLI OLMAK YARAMIYORMUŞ DEMEK!..

OLAYI BİR TANIĞIN DA İZLEDİĞİNİ PASSEPARTOUT NEREDEN BİLEBİLİRDİ...
BU OLAY İŞİME YARAYABİLİR BELKİ... ONU DA EFENDİSİNİ DE ADIM ADIM İZLEMELİYİM.. KUŞKUM YOK, BANKA SOYGUNCUSU BU!..

DÖNDÜĞÜNDE PASSERARTOUT EFENDİSİNE HERŞEYİ ANLATTI...
BİR DAHA BÖYLE ŞEYLER OLMASIN.. HEMEN KALKÜTA TRENİ İÇİN BİLETLERİ ALMAYA GİT...
BAŞÜSTÜNE!..

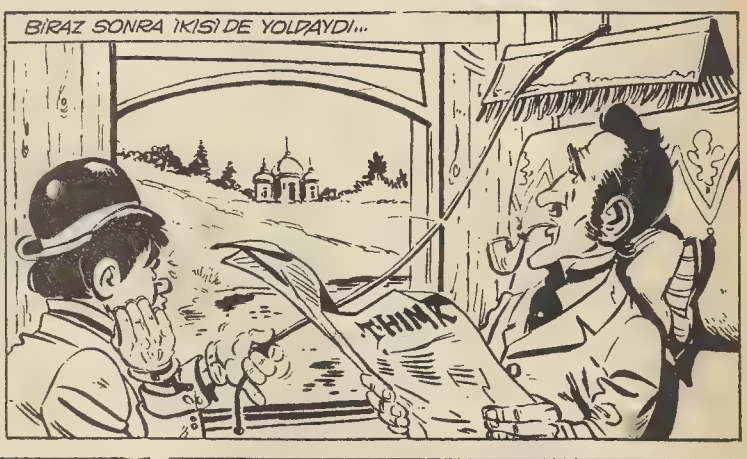
BİRAZ SONRA İKİSİ DE YOLDAYDI...
THINK

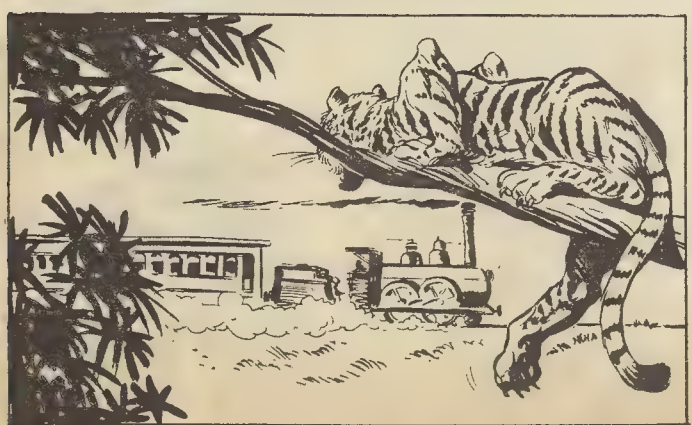

HİÇ BİRİ DETEKTİF FİX'TEN KUŞKULANMAMIŞTI...
PASSEPARTOUT, HİNTLİLERE SALDIRDIĞINA GÖRE, ONLAR DA YAKINACAKLAR.. YAPABİLECEĞİM TEK ŞEY İKİSİNİ DE İZLEMEKTİR.. HİNDİSTAN'DAN ÇIKMADAN POLİS ONLARI TUTUKLAR!..

ERTESİ GÜN KAHRAMANLARIMIZIN TREN YOLCULUĞU DEVAM ETTİ; AMA...

TREN NEDEN BURADA AÇIKTA DURDU?..

DAHA DEMİRYOLU BİTİRİLEMEDİ.. ALLAHABAD'A KADAR ELLİ KİLOMETRE BİR YOLUNUZ VAR.. ORADA TRENE YENİDEN BİNEBİLECEKSİNİZ..

... SEN ÇEVREYE BİR GÖZ AT.. BU YOLU GEÇMEK İÇİN İŞİMİZE YARAYABİLECEK BİR ARAÇ BUL..

PASSEPARTOUT HEMEN DÖNDÜ..

BULABİLDİĞİM TEK ŞEY, BİR FİL, BAYIM.. SAHİBİ ONU SATMAYA HAZIR..

HEMEN GİDİP GÖRELİM..

AH, BİR DAKİKA LÜTFEN!..

EXPRÉS I AN LINES

SANA GENERAL SİR FRANCİS CROMARTY'Yİ TANITAYIM.. KORKUSUZ BİR İNSAN... BİZİMLE GELECEK...

SEVİNDİM, GENERALİM...

AH, İŞTE!.. FİLİNİ SATMAK İSTEYEN HİNTLİ, BAYIM...

SANA BİN STERLİN VERİYORUM.. DEĞERİNDEN DAHA ÇOK..

ANLAŞTIK SAHİB... FİL SİZİNDİR, SAHİB..

ÖDEDİĞİNİZ PARAYLA "MAHUT"U DA ALDINIZ.. KENDİSİ SİZE HİZMET EDİP, YOL GÖSTERECEKTİR...

* MAHUT = Hindistan'da fil sürücüsü...

SONRA..

BİRAZDAN GECE OLACAK, DOSTLAR.. KAMP KURMAMIZ GEREKECEK..

ORMANDA KAMP KURDULAR...

ERTESİ GÜN YENİDEN YOLA DÜŞTÜLER VE AKŞAMA DOĞRU...
FİLİ NEDEN DURDURDUN?
SUSUN, SAHİB... GARİP BİR GÜRÜLTÜ DUYULUYOR!..

GÖRDÜM!.. BİR BRAHMAN TOPLULUĞU, SAHİB!.. AMAN BİZİ GÖRMESİNLER!..

PHILEAS FOGG VE ARKADAŞLARI HEMEN FİLDEN AYRILDILAR..
EVET.. BEYAZ BİR KADINI TUTSAK GÖTÜRÜYORLAR!..

BENCE BİR "SUTTY".. BU!.. BİR KURBAN TÖRENİ!.. KADIN DUL OLMALI VE TÖRELERE GÖRE KOCASININ CESEDİYLE BİRLİKTE YAKILACAK...
NE?

BU NE ACIMASIZ TÖRELER?! UYGARLIK BUNLARIN HAKKINDAN GELECEK TABİİ!.. ONU KURTARMALIYIZ...

NASILSA VAKTİMİZ BOL... PROGRAMIMA GÖRE ONİKİ SAAT İLERDEYİM.. BU ZAVALLIYI KURTARALIM, DOSTLAR...

YAKINLARDA BİR TAPINAK VAR..KURBAN TÖRENİ ORADA, SAFAKTA YAPILACAK..
SİZİNLE BİRLİKTEYİM, BAY FOGG...
BANA DA GÜVENEBİLİRSİNİZ..

BİRKAÇ DAKİKA SONRA..
BENDEN SÖYLEMESİ, BRAHMANLARIN ELİNE DÜŞERSEK İŞKENCE EDERLER BİZE!..
ÇABUK OLUN, BAŞARACAĞIZ BU İŞİ!..
AMAN, İYİ Kİ YAKINDA KARANLIK ÇÖKECEK...

KADIN BU TAPINAĞIN İÇİNDE OLMALI, SAHİB!.. AMA KAPIDA NÖBETÇİLER VAR!..
DUVARDA BİR DELİK AÇARIZ!..

SESSİZCE O ACAYİP BİNAYA YAKLAŞTILAR...
ŞANSIMIZ VAR... DUVARI DELMEK KOLAY OLACAK... ÇAMURDAN YAPILMIŞ!..
EVET, BIÇAKLARIMIZLA BU İŞİ BAŞARIRIZ.. BAY FOGG...
DİKKAT EDİN!.. NÖBETÇİLER GELİYOR!..

ÇABUK GİZLENELİM.. DAHA İYİ BİR FIRSATI KOLLARIZ...

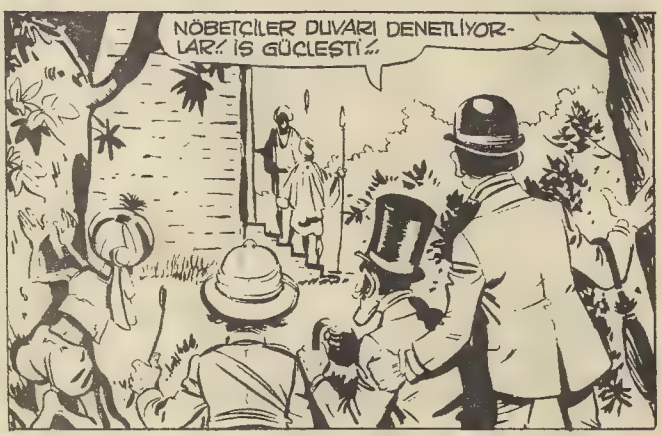
NÖBETÇİLER DUVARI DENETLİYORLAR!.. İŞ GÜÇLEŞTİ!..

BİRDEN, PASSEPARTOUT'UN AKLINA BİR ŞEY GELDİ...
SONUCUNU KESTİREMEM.. AMA BİR YOLUNU BULMALIYIM...

HEY!.. PASSEPARTOUT KAYBOLDU!..

ÇAYDIRMASINLAR DİYE KİMSEYE DANIŞMAYAN PASSEPARTOUT PLÂNINI UYGULAMAYA BAŞLAMIŞTI BİLE...
EVET, BAY FOGG.. UŞAĞINIZ ANLAŞILMAZ BİR BİÇİMDE KAYBOLDU!..
NASIL OLUR?!
ŞAFAK SÖKMEK ÜZEREYDİ Kİ...
TANRIM!.. ZAVALLI KADINA YARDIM EDEMEMEK NE KÖTÜ?
AMA BİRDEN...
AL SANA, MAYMUN!
ÇABUK OLUN!.. KAYBEDECEK VAKTİMİZ YOK!..

TANRIYA ŞÜKÜR! UŞAĞIM BENLİK İÇİNDE KOŞUP GELİYOR!
İŞİNİ İYİ BAŞARDI, BAY FOGG!
BAYLAR, HEMEN KAÇALIM!..
YİĞİTÇE DAVRANDIN, PASSEPARTOUT.. BENSE KAYBOLDUĞUN İÇİN MERAKLANMIŞTIM..
ÇABUK, SAHİB.. FİLİ BIRAKTIĞIMIZ YERE GİDELİM...
YABANCI BİZİMLE ALAY ETTİ!..
KOŞUN! YABANCILARI DA KADINI DA ELE GEÇİRECEĞİZ..
ORMANDAN ÇIKAMAZLAR!..
KURBANLARIMIZ ÇOĞALDI!..
OYSA HİNTLİLER YANILMIŞTI...
VE SABAHA KARŞI...
TEHLİKE GEÇTİ, SAHİB... KURTULDUK!..
OF, İYİ OLDU! BURADAN İNSEK BİRAZ..
BACAKLARIM, TUTULDU, GENERAL..

ADINIZ NEYDİ?
AOUDA, BAYIM.. SAĞ OLUN! GÖZÜPEK ARKADAŞINIZ OLMASAYDI KUŞKUSUZ ÖLDÜRECEKLERDİ BENİ!
DEMİRYOLU İSTASYONUNA GİDİYORUZ.. SİZİN NİYETİNİZ NE, BAYAN?
BİLMEM! KOCAM ÖLDÜKTEN SONRA NE YAPABİLİRİM Kİ?
BU ÜLKENİN TÖRELERİNİ İYİ BİLİRİM, BAY FOGG.. BU KADIN HİNDİSTAN'DAN AYRILIRSA İYİ EDER.. YOKSA YENİDEN ELE GEÇİRİRLER ONU.. BRAHMANLAR KURBANLARINDAN KOLAY VAZGEÇMEZLER..
DURUM BU İSE ONU GÜVENLİ BİR YERE GÖTÜRECEĞİZ.. HADİ, DOSTLARIM, İLERİ!
ÇOK TEŞEKKÜRLER, BAYIM!
SANA GELİNCE... YAPTIKLARININ KARŞILIĞI OLARAK SANA FİLİ ARMAĞAN EDECEĞİZ, DOSTUM...
OH, SAHİB! SİZ SAĞOLUN
YARIM SAAT SONRA...
BİZİ KALKÜTA'YA GETİRECEK OLAN TREN BU!
BEN BENARES'TE İNECEĞİM, BAY FOGG.. ASKERLERİM BENİ ORADA BEKLİYOR..
YOLCULUK OLAYSIZ GEÇTİ VE BENARES'TE GENERAL CROMARTY TRENDEN İNDİ...
DOSTLUĞUMUZU UNUTAMAYACAĞIM BAY FOGG...
SAĞOLUN, GENERAL... İYİ ŞANSLAR

UMARIM DÜNYAYI VAKTİNDE DOLAŞIRDA BAHSİ KAZANIRSINIZ BAY FOGG.. TEMENNİM BU!..
HOŞÇAKAL, DOSTUM...

HMM!.. SEKSEN GÜNDE DÜNYAYI DOLAŞACAKMIŞ!.. ÇILGIN BUNLAR!.. HA, HA!..

UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA..
KALKÜTAYA VARDIK, DOSTUM!..

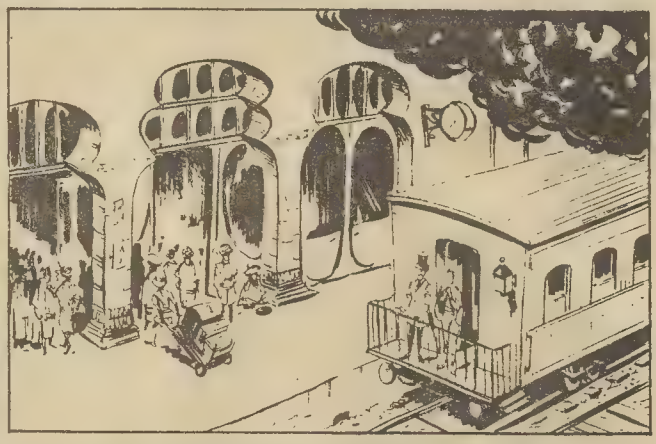

DOSTLARIMIZ NE BİLSİNLER Kİ O ANDA, ONLARA KARŞI ÇOK ÖZEL İLGİ BESLEYEN BİRİ YAKINLARINDAYDI...
GEÇİKTİLER, AMA SONUNDA GELDİLER.. ÖYLE SANIYORUM Kİ, KALKÜTA'YA KADAR GELDİĞİME PİŞMAN OLMAYACAĞIM..

BU ULUSLARARASI HIRSIZIN TUTUKLANMASINA TANIK OLACAĞIM.. HA, HA!.. BÜYÜK BİR BAŞARI BU!..

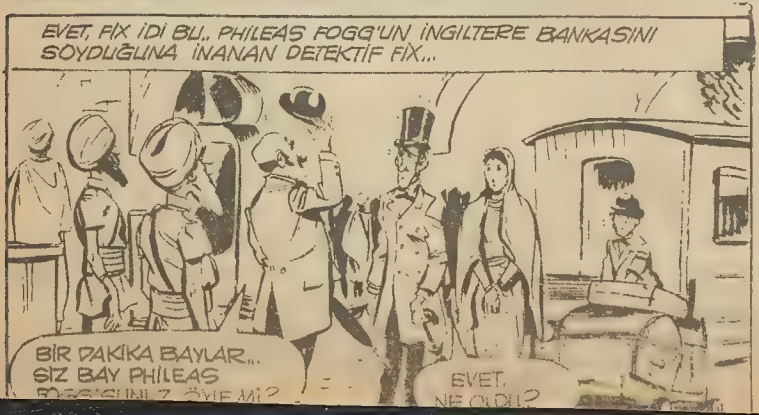
EVET, FİX İDİ BU.. PHILEAS FOGG'UN İNGİLTERE BANKASINI SOYDUĞUNA İNANAN DETEKTİF FİX...
BİR DAKİKA BAYLAR... SİZ BAY PHILEAS FOGG'SUNUZ, ÖYLE Mİ?
EVET, NE OLDU?

SİZİ VE UŞAĞINIZI TUTUKLUYORUM, BAY FOGG.. N'OLUR BENİ İZLEYİN...
NEE?! NE DEMEK BU?
BENİ BRAHMAN'LARDAN KURTARDIĞINIZ İÇİN OLACAK, BAY FOGG...

BÖYLECE YOLCULUĞUN ORTASINDA FİX'İN İNATÇILIĞI BAHSİ TEHLİKEYE SOKMUŞTU...
DOSTLARIM, KUŞKUSUZ BENİ BRAHMAN'LARA KURBAN OLMAKTAN KURTARDIĞINIZ İÇİN TUTUKLANDINIZ...
COMISARIO

BİLİYOR MUSUNUZ, BAYIM? HONG-KONG GEMİSİNİ KAÇIRIRSAK, BAHSİ KAYBEDERSİNİZ...
BİLİYORUM...

SONUNDA SAVCININ KARŞISINA ÇIKTILAR...
BOMBAY'DA BİR TAPINAKTA DİN ADAMLARINA SALDIRMAKLA SUÇLANIYORSUNUZ...
HMM!.. NASIL OLMUŞ BU?

PHILEAS FOGG'UN AKLINA UŞAĞININ SON SERÜVENİ GELDİ...

NE Kİ, HİÇBİRİ BU TUTUKLAMANIN, BİR TÜRLÜ SAPLANTISINDAN KURTULAMAYAN, FİX'İN OYUNU OLDUĞUNU BİLMEMEKTEDİR...
BANKA SOYGUNCUSU BU KEZ KAÇAMAYACAK... KAÇAMAYACAK!..

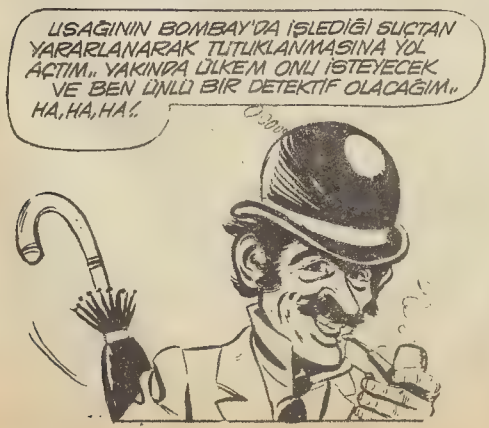
UŞAĞININ BOMBAY'DA İŞLEDİĞİ SUÇTAN YARARLANARAK TUTUKLANMASINA YOL AÇTIM... YAKINDA ÜLKEM ONU İSTEYECEK VE BEN ÜNLÜ BİR DETEKTİF OLACAĞIM... HA,HA,HA!..

YA İÇERİ ATILIRSINIZ, YA CEZAYI ÖDERSİNİZ...
ÇAREM YOK!.. NEDİR CEZAMIZ?

ADAM BAŞINA BİN STERLİN!..
BUYURUN, ARTIK SERBESTİZ... GİDELİM, PASSEPARTOUT...
BİRAZ SONRA KAHRAMANLARIMIZ HONG-KONG'A HAREKET EDECEK OLAN GEMİYE DOĞRU GİDERKEN
NAMUSSUZLAR!.. ONLARI DÜNYANIN SONUNA KADAR İZLEYECEĞİM VE ENSELEYECEĞİM..
HEMEN GEMİYE BİNMELİYİM..YOKSA BU KİBAR SERSERİYİ DE, ÖMRÜMÜN FIRSATINI DA KAÇIRMIŞ OLURUM!..
YAPTIKLARINIZIN KARŞILIĞINI SİZE NASIL VEREBİLİRİM, BAY FOGG? HİNDİSTAN'DAN ÇIKARTMAKLA BENİ BRAHMAN'LARIN ELİNDEN KURTARDINIZ...
HİÇ ÖNEMİ YOK, AOUDA..
DETEKTİF FIX AYNI GEMİYE BİNMİŞ; BU ARA BANKA SOYGUNCUSU SANDIĞI PHILEAS FOGG'UN TUTUKLANMASI İLE İLGİLİ EMİRLERİN HONG-KONG'A GÖNDERİLMESİNİ İSTEMİŞTİ...
ONU HONG-KONG'DA DURDURAMAZSAM, İNGİLİZ YASALARININ GEÇMEDİĞİ YERDE TUTUKLAMAM ÇOK ZOR OLACAK..
GALİBA HEMEN EYLEME GEÇMEM GEREKİYOR, KURNAZLIKLA... İLKİN SU USAĞI BULALIM!..
YAY, DOSTUM PASSEPARTOUT!.. SİZ DE Mİ GELDİNİZ GEMİYE? GÖRÜŞMEYECEĞİMİZİ SANMIŞTIM...
SİZ?.. YOKSA SİZ DE Mİ DÜNYAYI DOLAŞIYORSUNUZ, BAYIM?
YOK CANIM... HONG-KONG'A GİDİYORUM.. YA EFENDİNİZ NASIL?
SAĞLIĞI YERİNDE, SAĞOLUN..

KARŞILAŞMAMIZI KUTLAMAK İÇİN BİR ŞEYLER İÇELİM.. KABUL MÜ?
ÇOK NAZİKSİNİZ, BAYIM..

O GÜNDEN SONRA FİX, PASSEPARTOUT'UN CAN CİĞER ARKADAŞI OLDU.. ONDAN AYRILMADI AMA...
HMM.! BİLMEM NEDEN ACAYIP BİR ADAM BU BAY FİX.!

FOGG'U İZLERKEN GÖRDÜ ONU...
YA EFENDİMİN KULÜP ARKADAŞLARINCA YOLCULUĞUMUZU GÖZETLEMEK İÇİN GÖREVLENDİREN BİRİ İSE?

AKŞAMA DOĞRU BÜYÜK FIRTINA KOPTU..

KAHROLASI FIRTINA.! GECİKTİRECEK BİZİ.. JAPONYA'YA, ORADAN DA AMERİKA'YA GİDECEĞİMİZ GEMİYİ KAÇIRMAMALIYIZ, PASSEPARTOUT..

YOKSA BAHSİ KAYBEDEBİLİRİM... SEN NELER YAPIYORSUN, ORADA?
DENİZ.! DENİZ TUTTU BAYIM.. UGH.!

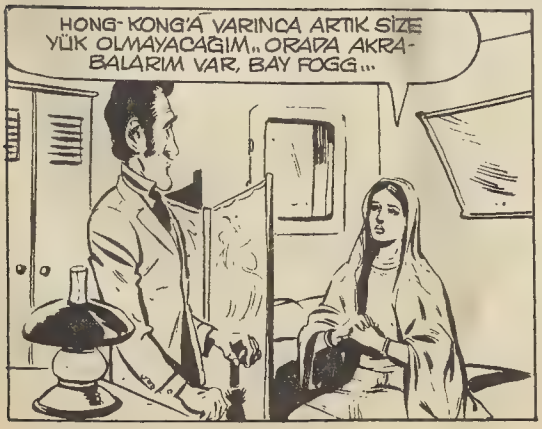
HONG-KONG'A VARINCA ARTIK SİZE YÜK OLMAYACAĞIM.. ORADA AKRABALARIM VAR, BAY FOGG...

SEVİNDİM AMA.. SİZ BENİM İÇİN BİR YÜK DEĞİLSİNİZ Kİ.!
OH, SAĞ OLUN.!

FIRTINA DİNDİ, GEMİ HIZLANDI VE İKİ GÜN SONRA...

TANRIYA ŞÜKÜRLER!.. HONG-KONG'A VARDIK!

BAY FOGG... ACABA BENİ AKRABALARIMIN EVİNE KADAR GÖTÜREBİLİR MİSİN?

TABİİ, AOUDA.. SENİNLE GELECEĞİZ..

KARAYA İNİNCE KAHRAMANLARIMIZ ONLARI JAPONYA'YA GÖTÜRECEK OLAN GEMİNİN HENÜZ HAREKET ETMEDİĞİNİ ÖĞRENDİLER..

YAPILACAK İLK İŞ, AKRABALARINI BULMAK, AOUDA...

AMA AOUDA'NIN VERDİĞİ ADRESTE..

NE YAZIK Kİ, BURADA OTURAN SOYLU AİLE İKİ YIL ÖNCE AVRUPA'YA GÖÇ ETTİ...

TANRIM!.. ŞİMDİ BEN NE OLACAĞIM?

HİÇ ÜZÜLME, AOUDA.. AVRUPA'YA KADAR BİZİMLE GELECEKSİN.. AKRABALARINA KAVUŞACAKSIN GÜNÜN BİRİNDE...

DOĞRU DEĞİL BU.. BENİM İÇİN ÇOK SIKINTIYA GİRİYORSUNUZ, BAY FOGG...

İYİ, ŞİMDİ KENTİ GEZELİM BİRAZ.. BİZİMLE GELİYOR MUSUN, PASSEPARTOUT?

HAYIR, BAYIM.. BEN RIHTIMDA KALACAĞIM.. BİZİ JAPONYA'YA GÖTÜRECEK GEMİ HAREKETE HAZIRLANIYOR..

TAMAM, BİZ GELİNCEYE KADAR ORADAN AYRILMA.. EŞYALARIMIZ EMANETÇİDE...

ANLAŞTIK, BAYIM.. GEÇ KALMAYIN.. GEMİ BİR SAAT SONRA HAREKET EDEBİLİR..

AYNI ANDA...

İŞTE!.. BU USAKLA SON KOZUMU OYNAMALIYIM ARTIK..

PASSEPARTOUT'UN SAFLIĞINDAN YARARLANARAK BİR TUZAK KURMAYI AMAÇLAYAN FİX, SONUNDA...

VAY, DOSTUM PASSEPARTOUT! DÜNYA NE KADAR KÜÇÜKMÜŞ!

DAHA DOĞRUSU, HONG-KONG NE KADAR KÜÇÜKMÜŞ! BAY FİX!..

HADİ, DOSTUM! BİR ŞEYLER İÇELİM.. KONUĞUMSUN.

SONRA...

FOGG'U BURADA TUTMAMA YARDIM EDERSENİZ, ELLİ STERLİN VERECEĞİM.. EFENDİN BİR YASA KAÇAĞI, BEN SE BİR DETEKTİFİM.. ANLADIN MI?

NE DEDİNİZ?

BANA GÜVENMEYİN, BAY FİX.. EFENDİM, DÜRÜST VE SOYLU BİR İNSANDIR..

İYİ, İYİ... HEYECANLANMA, DOSTUM...

NE Kİ, SON KOZUNU OYNAMAYA KARARLI FİX, PASSEPARTOUT'UN FİNCANINA ETKİLİ BİR UYKU İLACI KOYAR..

PHILEAS FOGG, GEMİNİN KAÇTA KALKACAĞINI BİLMEZ, UĞAĞINI BEKLERKEN DE KAÇIRACAK.. VE TUTUKLAMA EMRİ GELİNCEYE KADAR BURADA KALMAK ZORUNDA OLACAK...

GERÇEKTEN BİRAZDAN..

ANLAMIYORUM! PASSEPARTOUT'A NE OLDU? İŞİN KÖTÜSÜ ŞU Kİ, GALİBA GEMİMİZ KALKTI..

ÇABUK, BİR SANDAL KİRALAYIP GEMİNİN PEŞİNE DÜŞMELİYİZ!..

HMM! GEMİYİ KAÇIRMIŞ GİBİ YAPMALIYIM.. ARDINA TAKILACAĞIM GENE.. DÜNYANIN SONUNA KADAR İZLEYECEĞİM ONU.. ÖDÜLLÜ KAÇIRMAK NİYETİNDE DEĞİLİM..

BÖYLECE PHILEAS VE AOUDA KÜÇÜK BİR YELKENLİYE BİNDİLER,, FIX'DE ONLARI İZLEDİ...

BELKİ DE JAPONYA'YA HAREKET EDEN GEMİYE SANGHAY'DA YETİŞEBİLECEĞİZ...

EVET, BEN DE ÖYLE DÜŞÜNÜYORUM, SEVGİLİ DOSTUM...

YA PASSEPARTOUT'A NE OLMUŞTU? KAHVEDE İÇTİĞİ UYKU İLACININ ETKİSİ GEÇER GEÇMEZ...

AMAN!.. HAREKET ETMEDEN ÖNCE GEMİYE YETİŞMELİYİM!

BİRAZ SONRA...

EFENDİM ÇOKTAN BİNMİŞ OLACAK!

GEMİDE FOGG'UN YETİŞEMEDİĞİNİ ÖĞRENDİ... SONRA JAPONYA'YA YOKOHAMA'YA VARDI...

TANRIM, NE OLDULAR? O SERSEM DETEKTİFİN YÜZÜNDEN BAHSİ KAYBEDECEK!

AMA BİRDEN...

BAYIM!..

PASSEPARTOUT!

SONUNDA KARŞILAŞABİLDİK!

HONG-KONG'TAN BİR YELKENLİ İLE GELDİK.. ARTIK BURADAN DOĞRU KUZEY AMERİKA'YA...

HMM! GALİBA ÖMRÜMÜN SONUNA KADAR BU HERİFİ İZLEYECEĞİM!.. TUTUKLAMA EMRİ DE YARAMAZ ARTIK... İNGİLİZ YASALARI GEÇMEZ Kİ BURADA!

NE Kİ, İNATÇI FIX, KAHRAMANLARIMIZIN GEMİSİNE BİNDİ.. GÜNLER SONRA SAN FRANCISCO'YA VARDILAR...

ŞİMDİ NEW-YORK'A GİDEN İLK TRENE BİNMELİYİZ...

SEKSEN GÜN İÇİNDE TÜM DÜNYAYI DOLAŞACAĞINA GİREN VE BÜYÜK BİR SERVETİ ORTAYA KOYAN İNGİLİZ CENTİLMENİ PHILEAS FOGG...

... YAKINDA BAŞARIYA ULAŞACAKTI...

BİRKAÇ GÜNÜMÜZ DAHA KALDI PASSEPARTOUT.. TANRININ YARDIMIYLA GECİKMEYİZ...

NEW-YORK'A KADAR UZUN BİR YOLUMUZ VAR, BAYIM.. AMA GERİYE YALNIZCA İNGİLTERE'YE GİTMEK KALIYOR...

AMA BEKLENİLMEYEN OLAYLAR, ZATEN KISA OLAN ZAMANI DAHA DA DARALTACAKTI..

NEDEN BURADA DURDUK?

KÖPRÜ İYİCE ESKİMİŞ, BAYIM.. KONDÜKTÖRE GÖRE ONU AŞMAK ÇOK TEHLİKELİYMİŞ...

BAKIN, BİZ BURADA DURAMAYIZ.. NEDEN TÜM HIZI VERİP GEÇMEYİ DENEMİYORSUNUZ?

HMM!

FOGG'UN DÜŞÜNCESİ UYGUN GÖRÜLDÜ VE TREN HIZLA...

... KÖPRÜDEN GEÇTİKTEN SONRA BİR ANDA...

OFF!.. UCUZ KURTULDUK!..

AMA O UZUN YOLCULUĞUN TEHLİKELERİ BUNUNLA BİTMEMİŞTİ...

VAHŞİLER SALDIRIYOR!

NE KORKUNÇ!. NE OLACAK ŞİMDİ?

KIZILDERİLİLER!..
MAHVOLDUK!..
HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN, TRENDE BULUNAN TÜM SİLAHLARI TOPLAYIN.. HADİ, KONDÜKTÖR.. ÇABUK!..
EVET, BAYIM!..
ARCHİBALD!.. KIZILDERİLİLER GERÇEKTEN KAFA DERİMİZİ YÜZERLER Mİ? BU KAFAMDAKİ PERUĞA SERVET ÖDEDİM BEN...
BİRAZ SONRA...
ÇOK KALABALIK BUNLAR!.. BAŞA ÇIKAMAYIZ!..

ÇEKİLİYORLAR!.. VAHŞİLER ÇEKİLİYOR!..
TRENDEN AÇILAN ATEŞLE KARŞILAŞAN VE ÖNEMLİ KAYIPLAR VEREN KIZILDERİLİLER ÇEKİLMEK ZORUNDA KALIRLAR...

GİTTİLER!.. YOL AÇIK... HADİ, HEMEN YOLUMUZA DEVAM EDELİM...

LİMANA VARDIKLARINDA...
AVRUPA'YA GEMİ Mİ? VAR BAYIM.. AMA İKİ GÜN SONRA KALKACAK...

BİRKAÇ SAAT SONRA...
KAPTAN, LİVERPOOL'A KADAR GETİRİRSENİZ 8 BİN DOLAR VERİRİM..
ARKADAŞ.. SEKİZBİN DOLAR İÇİN SENİ DÜNYANIN ÖBÜR UCUNA BİLE GETİRİRİM...

LİVERPOOL'A VARINCA...
İNGİLTERE'YE DÖNÜP BU HERİFİ BURADA BEKLEMEM Mİ OLDU!.. SONUNDA TUTUKLAYACAĞIM...

BAĞIŞLAYIN DOSTUM.. YOLCULUĞUNUZ BURADA BİTİYOR...
NE?
GENE Mİ SİZ?

TÜM DİRENMELERE RAĞMEN PHİLEAS FOGG TUTUKLANDI...
ZAVALLI, ARTIK BAHSİ BÜSBÜTÜN KAYBETTİ!..
PRISION
EN KÖTÜSÜ ŞU Kİ, BAHSİ KAYBETMEKLE HER ŞEYİNİ DE KAYBETDİ!.. MAHVOLDU!..

AMA AYNI GÜN...
BENİ BAĞIŞLAMALISINIZ, BAYIM.. LONDRA BANKASI'NIN GERÇEK SOYGUNCUSUNU ELE GEÇİRDİLER... SERBESTSİNİZ...
DEMEK ÖYLE HA?

SAYGILARIMLA SERSEM VE İŞE YARAMAZ HAFİYE!..

İLK TRENLE LONDRA'YA GİTMELİYİZ.. NE Kİ, BAHSİ KAZANABİLMEK İÇİN VAKTİM KALMADI!..

HEY, ARABACI!.. ÇABUK İSTASYONA!..

PHİLEAS FOGG VE ARKADAŞLARI YENİDEN YOLA KOYULDULAR...

PASSEPARTOUT!.. BEŞ DAKİKALIK BİR GECİKMEMİZ VAR.. MAHVOLDUM!..

AMA FOGG'UN EVİNE VARDIKLARINDA..

HEY, BAYIM... YANILDINIZ!.. TAKVİME BAKTIM DEMİN KÖŞEDEKİ DÜKKANDA...

TAM YİRMİDÖRT SAAT DAHA ERKEN VARDIK!..

NASIL OLABİLİR?

BİR DAKİKA, GALİBA ŞİMDİ ANLIYORUM... EVET, DOĞUDAN BAŞLAYIP DÜNYAYI DOLAŞTIĞIMIZDAN BİR GÜN KAZANDIK, HARİKA!..

VE BİRAZ SONRA..

BAYLAR, BİR DAKİKA SONRA TÜM DÜNYAYA PHİLEAS FOGG'UN BAŞARISIZLIĞA UĞRADIĞINI DUYURACAĞIZ...

BURADAYIM, BAYLAR!..

EVET, GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BEN YALNIZCA BAHSİ KAZANMADIM, GÜZEL VE İYİ BİR EŞ DE BULDUM.. İKİ GÜN SONRA EVLENİYORUZ...

VE BİRAZ ÖTEDE BİRİ BİR YORUMDA BULUNUYORDU..

İYİ!.. HIZLA EVLENMEYE KARAR VERDİĞİNE GÖRE UMARIM AYNI HIZLA ACAYİPLİKLERİNE DE SON VERECEKTİR!

REFORM KLÜBÜN ESKİ ÜYELERİNE GÖRE PHİLEAS FOGG, ÇOK MUTLU VE ANLAYIŞLI BİR KOCA OLDU... GARİPLİKLERİNDEN ARINARAK

SON

DAĞARCIK Hangisi doğru?

CEVAPLAR 64. SAYFADA

1. Tepe ya da çukurluk gibi, yeryüzünün düzlüğünü bozan her türlü iniş, yokuş, çukur ve tepelerin ortak adı.
   (a) Terim (b) Coğrafya
   (c) Geçit (d) Engebe

2. At koşturup birbirine değnek atarak topluca oynanan yarış oyunu.
   (a) Atletizm (b) Cirit
   (c) Polo (d) Konkurhipik

3. Üzerinde gemi yapılan ya da onarılan ızgara.
   (a) Kızak (b) İskele
   (c) Güverte (d) Pruva

4. Bir ticaret malının satılır ya da bir paranın geçer olması.
   (a) Değer (b) Sürüm
   (c) Verim (d) Sunu

5. Her yandan aynı derecede ısı alarak pişmesi gereken şeyleri pişirmek için kullanılan ve ısıyı içinde tutacak biçimde her yanı kapalı olan türlü nitelikte ocak.
   (a) Tandır (b) Radyatör
   (c) Elektro (d) Fırın

6. Omuz başıyla göğüs kemiğinin üst ucu arasında bulunan ve derinin altında belli olan uzunca kemik.
   (a) Omurga (b) Aşık
   (c) Köprücük (d) Kaval

7. Havada çevrilerek merkezkaç güçten yararlanılarak kullanılan, iki ucu ip, orta yeri avuç biçimi örme ya da meşin olan bir taş atma aleti.
   (a) Mancınık (b) Çevrim
   (c) Sapan (d) Sırım

8. Yaşamak için gereken yeterli araçları sağlamak; uzlaşıp birlikte yaşamak.
   (a) Geçinmek (b) Dostluk
   (c) Aracılık (d) Sağlamlaştırmak

9. İçinde bulunması gereken şeylerden hiç biri bulunmayan.
   (a) Tamtakır (b) Yoğul
   (c) Olumsuz (d) Yokluk

10. Bir şeye ya da bir kimseye özgü olmayıp onun tüm benzerlerini içine alan; umumi.
    (a) Özgün (b) Çoğul
    (c) Bütün (d) Genel

11. Vidalı kalın çivinin ucuna geçirilen, içi yivli demir başlık.
    (a) Somun (b) Kapak
    (c) Tornavida (d) Yuva

TEST

BOŞLUK

Aşağıdaki cümlede noktalarla belirtilmiş boşluğu (a), (b), (c) ile gösterilen sözcüklerden hangisiyle doldurmalıyız?

Önümüzdeki yıl Avrupa kupalarına yurdumuzdan Trabzonspor, Beşiktaş, Fenerbahçe ve Altay adlı dört ..... katılacak.

(a) takımımız (b) takımlarımız (c) kişi

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1 Mimar Sinan, 1390 yılında doğmuş ve en güzel yapıtlarını Fatih Sultan Mehmet döneminde vermiştir. İlk büyük yapıtı, İstanbul'daki Şehzade Camisi'dir; ama onu asıl üne kavuşturan, Sultanahmet Camisi olmuştur. Sayısız köprüler, medreseler, çeşmeler, türbeler, hamamlar yapan Mimar Sinan'ın en büyük iki yapıtı İstanbul'daki Süleymaniye ve Edirne'deki Selimiye camileridir.

2 Rüzgârlar çeşitli yönlerden eserler ve estikleri yöne göre adlandırılırlar. Kuzeyden esen rüzgâra "lodos", kuzey-doğudan esen rüzgâra "poyraz" denir. Yurdumuzda en çok esen rüzgârlar bunlardır. Ege bölgesinde denizden esen rüzgâra "gündoğusu" denir. Rüzgârın hızı ölçülebilir; bu hızı ölçmek için yapılan alete "paratoner" adı verilmiştir. Paratonerin göstergesine bakarak, rüzgârın saniyede kaç metre ya da saatte kaç kilometre hızla estiği anlaşılır.

3 İsviçre, Avrupa'da, Akdeniz kıyısında, küçük ama gelişmiş bir ülkedir. Yüzölçümü bakımından, Konya ilimizden de küçüktür. Başkenti Zürih'dir. Öteki önemli kentleri Bern, Lozan ve Cenevre'dir. İsviçre, on dokuzuncu yüzyılın ortalarına kadar, saatleriyle ünlüydü. Şimdi ülkede hiç saat yapılmamakta, ama Belçika'da yapılan saatlere "İsviçre saati" denilmektedir. İsviçre, turizm, endüstri ve hayvancılık bakımından çok ileridir. Türkiye'den tütün, pamuk, yemiş, krom satın alır ve ülkemize kimyasal maddeler ve çeşitli makineler satar.

SPOR

YÜZME ÖĞRENİYORUZ

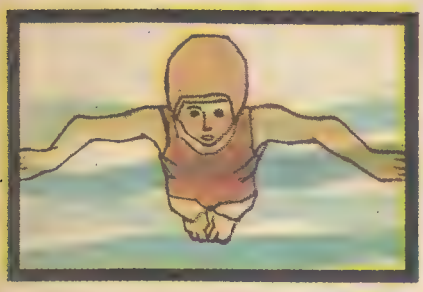

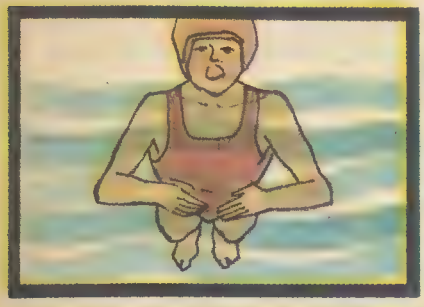

Yüzerken kolların ve bacakların uyumlu olmaları gerekir. Yukarıdaki resimleri dikkatle inceleyin. Sonra, belirtilen hareketleri uygulamaya çalışın. Kısa zamanda büyük yararını göreceksiniz.

Geçen haftalarda kulaçla yüzmeyi öğrenmiştik. Bu sayımızda "kurbağa" ve "sırtüstü" yüzmeyi öğreneceğiz. Hepimiz bir göl ya da dere kıyısında kurbağaları incelemişizdir. Kollarını ve ayaklarını hızlıca yanlara doğru atarak yüzerler. Böylece çok kısa sürede uzun yol alırlar. Bu yüzme biçiminde kurbağaların yüzüşleri temel olarak alınmış ve geliştirilmiştir. Sırtüstü yüzme de "kulaç"la yüzmenin tersidir.

Kurbağalama yüzmeye suya yüzükoyun yatarak başlayacağız. Daha önceki derslerimizden de hatırlayacağımız gibi bir büyüğümüzün yardımını isteyeceğiz. Büyüğümüz bizi belimizden tutsun. El ve ayaklarımızı paralel biçimde uzatalım. Şimdi yüzmeye başlıyoruz. Yalnız unutmamamız gereken bir şey var. Bu biçim yüzmede kollarımızın ve ayaklarımızın hareketleri birbirinden farklıdır. Ayaklar birbirine paralel biçimde geriye doğru atılır. Suyun itme gücü bizi öne fırlatacaktır. Ellerimizi de kulaçla yüzmede öğrendiğimiz gibi, yalnız bir farkla yanlara doğru atacağız ve sonra aşağı çekeceğiz. Nefes almamız da kollarımızı aşağı çektiğimiz zaman olacak. Başımızı dik bir biçimde çıkarıp nefes alacağız.

Sırtüstü yüzmek daha da kolaydır. Kulaçla yüzmeyi iyi öğrenmişsek, bu biçim yüzmeyi de kolaylıkla öğrenebiliriz. Geçen sayılarda suda yatmasını görmüştük. Fazla derin olmayan bir suda bu alıştırmayı tekrarlayalım. Kulaçla yüzmede öğrendiğimiz gibi kol ve ayaklarımızı hareket ettirelim. Bu yüzme biçiminde de çok düzenli olmak gereklidir. Her ayak hareketimizde, kollarımızı geriye atmalıyız.

Yüzme öğrenmek için başvurulan yöntemlerden biri de, havuzda ya da sığ suda sağlam bir yere tutunmaktır. Bir büyüğünüzün eline tutunarak da çalışabilirsiniz.

Bacak hareketlerini çalışmak için elinize bir tahta almanız yararlı olacaktır.

BİSİKLET KAZANANLAR

Dergimizde yayımlanan iki bisiklet kuponunu kesip bize gönderen okurlarımızın katıldığı çekilişte sekiz bisikleti kazananlar belli olmuştur:

1. MELEK TUĞRU
   Yeniyol
   Ecvet Güresin Sokak
   Özlem Apt. 7/I
   GÖZTEPE – İSTANBUL

2. MERUŞE ÖZVEREN
   Gazipaşa Mahallesi
   Kışla Caddesi 86
   MİLAS – MUĞLA

3. TANJU ÖZEL
   Hacı Muhittin Sokak
   Hürriyet Sitesi
   Ufuk Apt. Daire 13
   KANLICA – İSTANBUL

4. ŞEBNEM YILMAZ
   Kocatepe, Bağış Sokak
   Kısmet Apt. 6/3
   KÜÇÜKESAT – ANKARA

5. UFUK ÖZPOLAT
   Vişnelik Mahallesi
   Savaş Caddesi 3 B/1
   ESKİŞEHİR

6. DENİZ ŞERBETÇİOĞLU
   Çemenzar, Lütfiye Sokak
   Mutlu Apt. 11/4
   GÖZTEPE – İSTANBUL

7. AHMET TINAZLI
   Kethüda Mahallesi 39/5
   AKHİSAR

8. RASİME ÇOKSOLMAZ
   Silifke Caddesi
   Dinç Apt. 6
   MERSİN

İstanbul'daki okurlarımızın, bisikletlerini almak üzere dergimize başvurmaları rica olunur. Öteki kentlerdeki okurlarımızın armağanları gönderilmiştir.

UMUR BUGAY

SÖYLEŞİ

ÖDÜLLENDİRME

Büyüklerin vereceği ödüller çoğu kez koşullara bağlıdır. "Sınıfını geç bisiklet alacağım," gibi. Böyle yetiştiğimiz için, yaptığımız her hareketin karşılığında bir ödül bekler olduk.

"Kahvaltını bitir, seni gezmeye götüreceğim."

"Dersini çalışırsan, sana top alırım."

Top alınmazsa, çalışmayacak sanki çocuk. Kahvaltısını bitirmezse, evden dışarıya çıkartılmayacak.

Çocuklar da her işin bir koşulu olduğunu görüp, istiyor : "Anne bugün uslu durursam, bana uçak alır mısın?.. Almazsan, buzdolabını delerim."

Sakıncalı ilişkiler, sakıncalı bir yaşam biçimi bu kanımca.

Yaşımız ilerleyip toplumda bir iş sahibi olunca da etkileri sürebilir çocukluk günlerimizin.

Diyelim ki doktor olduk. Hastamız karşımıza gelmiş, midesinden şikâyetçi. Kıvranıp duruyor: "Aman doktorcuğum kurtar beni! Çok fena sancım var!"

Koskoca doktor hastasına ne cevap verecek ?

"Seni iyileştiririm ama bana bir balon alırsan."

Olmadı, değil mi? Siz de tutmadınız bu cevabı...

Büyüyünce, kimse size yemeğinizi güzel yediniz diye karşılığında oyuncak almaz.

Öğleden sonra uykusu uyumadığınız için kimse sizi suçlamayacağı gibi, "Neden uyumuyorsun?" diye de sormaz.

Kırk yaşında birinin yanınıza gelip, "Ben bugün çok güzel uyudum. Tam dört saat. Bana çukulata alsana," dediğini duydunuz mu hiç?

Büyüklerimizin bize verdiği böylesine günlük ödüllere, biraz uyutma, biraz da ödün gözüyle bakmasını bilelim.

Her davranışımızın karşılığında bir ödül bekleyecek olursak, bi kadın" derler ya hani bazıları için... Öyle oluruz biz de.

Arabanıza binmiş yolculuk ediyorsunuz diyelim. Karşınıza bir trafik polisi çıktı. "Sağa çek arabanı!" dedi. "Çekerim ama bana elma şekeri alırsan," mı diyeceksiniz ?

Anne babanız yok artık yanınızda. Arkanızdan koşmuyorlar, "Oğlum ye şu yemeğini! Bitirirsen sana araba alacağım!" diye. "Kızım üstünü giy! Üşüyeceksin! Giyersen, sana çiklet alacağım!"

Bir de sevgi ödüllendirmeleri var. "Gel yanıma bakayım. Bir öpeyim." Çocuk nazlanır: "Yaaa! Gelmeeeem." "Gel bir öpeyim, sana şeker alacağım."

Çocukluğumuzu çabucak atmak istiyorsak üstümüzden, böylesi ödüllerden kaçınalım. Kişiliğimizi kazanmak için, karşılık beklemeden de yerine getirelim görevlerimizi. Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın arkadaşlar.

KÜBRA ATMAN'ın bir öyküsü

BİZİM HOROZ RAFET VE YENİ KIRMIZI LASTİK ÇİZMELER

Gökyüzünün suratı asık gri bulutlarla kaplı olduğu cansıkıcı bir akşamüstü. Bursa'nın taş taş üstüne koymayan canavar lodosu alabildiğine etkisini sürdürüyor... Yürürken tozla karışık tatlı ve sersemletici bir rüzgâr sarıveriyor insanın yüzünü. Lodos Uludağ'ın eteklerine yatmış semtleri şehir merkezinden daha çok etkilese gerek. Çünkü buralardaki gecekonduların camları zangır zangır sallanıyordu. Sanırsınız bir anda hepsi yere inecek. Alosman'ların evi de bu küçük evlerden biri.

Habibe, mangaldaki kömüre biraz daha koyup zehirli dumanının dışarı çıkması için kapının dışına bıraktı. Biraz önce bekçi, evlerde soba yakmayın diye bir bir tembihlemişti. Böyle havalarda küçük bir kıvılcım bile yangın çıkarabilirmiş. Dün Kiremitçi'de üç ev yanmış. Bugün de Dereboyu'nda bir ev uçmuş.

"Azdı, kudurdu canavar. Zaten sevmemiştim ya bu Bursa'yı, şimdi hiç sevmiyorum. Koyuveriyor insancağazları kışın kıyametin ortasında kara, " diye geçirdi içinden. Habibe.

Habibe, Mestan'ın karısı, Ganimeçenin gelini, Mümün, Ürkiye ve Alosmanın anaları. Maviş gözlü, sarışın, güçlü sayılabilen, az gülen bir kadın. Elini beline dayıyarak gözlerini ateşin mavi alevine dikti. Memleketlerini, gül kokulu, tütün kokulu memleketlerini düşündü. Yedi yıl olmuştu ayrılalı. Üzeri dumanlı Rodopları bir sis bulutu gibi arkalarında bırakalı yedi yıl. Ganimeçe'nin kızı Zeynep orada kalmıştı. Ganimeçe ne zaman radyoda hasretlik üzerine yakılmış türküleri duysa, basıveriyordu ağlamayı. Çok istiyorlar Zeynep'ler buraya gelmeyi ama Mestan istida yapmaya yanaşmıyor. Ganimeçe'ye, "Yapacağım, yapacağım ama paradan haber ver," diyor her keresinde. Ganimeçe, "Paranın gözü çıksın be uğulcağazım," diye karşılık veriyordu.

Bunları düşünürken Alosman kapıdan içeri girdi. Anasına bir bakıp taşlığa geçti. Habibe sordu.

"Geç mi çıktınız okuldan, yoksa sen mi sürttün yine ?"

"Selim'le birlikte misket oynadık. Oldu tam on yedi tane misketim. Gör bak hepsi de pırıl pırıl."

"İyi hoş ama bir daha uzaklaşma buralardan Selim denen o çocukla. Başına kaza maza gelirse karışmam. Duydum taa Elmasbahçeler'e kadar gidermişsiniz. Söylerim babana, atar bir güzel dayak."

"Canım anam benim. Bir şey söyleyeceğim. İyi dinle beni."

"Söyle."

"Ben çizme istiyorum. Anlat babama, alsın bana bir çift lâstik çizme Selim'in de var çizmeleri. Benim de olsun. Yollar çok çamur."

"Sen şaşırdın galiba," dedi Habibe. "Aldık daha dört ay önce yeni ayakkabılar. Çizme de ne demek ?"

Alosman ille de babama söyle deyince bağırıverdi oğlanın yüzüne. Gürültüyü duyan Ganimeçe ne olduğunu sordu.

"Mari Ganimeçe şaşırmış be bu çocuk. Yeni lâstik çizme isterim ilet babama diye tutturdu."

Alosman'a dönen Ganimeçe, "Kahretme anana be uğlancağazım. Ne edeceksin lâstik çizmeyi? Ayakkabıların var ya, "dedi.

"Ama Büyüka—küçüklüğünden beni büyükanne yerine böyle çağırırdı — Selim'in de var lâstik çizmeleri. İsmayıl Ağa'nın torununun da. Onunkiler pek güzel,"

"Güzel olur helbet. Biz İsmayıl Ağa mıyız, bizden sen istersin çizme? İsmayıl Ağa zengin adam. Alır torununa en âlâ çizmeleri."

Alosman'ı en çok Ganimeçe severdi. Onun için gelininin bağırmasına içerledi. Ama haklıydı gelini. Zor idare ediyorlardı ellerine geçen parayı. Bu ev yapılmıştı, ama daha borcu vardı. Kendi altmış yedi yaşında ev işinden başka işe yaramayan ihtiyarın biriydi. Kıra gidip çalışmak gerek nerde? Mümün, Garaj'ın yanında çalışıyor. Ürkiye ise kozaya gidiyor. Güzel kızanın ellerinin derileri sıcak suya sokulmaktan soyulmuş. On altısında ama sanırsınız yirmisinde. Güzelliği çekmiş anasına. Evde otursaydı, çalışmasaydı. Ama onların getirdiği parayı almak zorunda idiler.

"Gelmeseydik buralara, kalsaydık memleketimizde daha mı iyi olurdu ? Belki. Mestan istemişti gelmeyi. Şimdi biraz pişman. Çünkü iş buluncaya kadar canı çıktı. Ayrılırken memleketten sandı ki ev hazır, iş hazır," diye düşündü. Yine de içinde büyük bir memnunluk hissediyordu. Ana vatan topraklarındaydılar. Türkiye'nin havasını soluyor, suyunu içiyor, ekmeğini yiyorlardı.

Alosman bu kez büyüka'sına yalvardı babasına söylemesi için. "Olur benim güzel uğlanım, "cevabını alınca sevinçle karyolanın üzerine hopladı. Dersini yapmak için çantasını açtı. Önce biraz matematik çalıştı. İkinci sınıftaydı. Türkçeden başka bütün dersleri iyiydi. Resim dersini bütün derslerden daha çok seviyordu. Bugün öğretmen kumaş parçalarıyla nasıl resim yapabileceklerini göstermiş, evde yapmak için ödev vermişti. "Acaba ne yapsam"? diye sordu kendi kendine. Bir ağaç mı yeşil yapraklı, kırmızı elmalı, yoksa bir ev mi bacasından dumanlar tüten? Bir horoz yapayım en iyisi, bizim horoz Rafet'e benzer. Koyayım kırmızıdan ibiğini, yeşil, sarı ve maviden de vücudu ile kuyruğunu. Sonra kediler yaparım belki. Kedilerden, atlardan, horozlardan ve tavuklardan hoşlanıyordu. Ama kediler bir başka idi Alosman için. Zaten Mümin'den başka evde herkes kedi dostuydu. Davutkadı'da oturan Refiye Teyze'nin tam on sekiz tane kedisi vardı. Bazen Çekirge'ye, Yeşil'e kedi toplamaya giderdi. Pis Mümin ne var kedileri sevmeyecek ? Ne yaptı sana hayvancağızlar? Ne kadar seviniyor ezilmiş bir kedi gördüğünde. "Pestili çıkmış be aptalın. Alayım bir araba ezeceğim bu avanakları, diyerek atıyor kahkahayı. Kendisi ise ölmüş kedilere üzüntüsünden bakamıyor. Sanki ezilmiş bir kedi yüzü ona arabanın zalim tekerlekleri üzerinden geçerken canının çok acıdığını söylüyor.

Hayvanlar onun arkadaşıydı. Selim de arkadaşıydı. Tek arkadaşı Selim Yugoslavya göçmeni bir ailenin çocuğu. Önceleri Yugoslavya'da iken adı "Sevim" imiş Türkiye'ye gelince bu adın kız adı olduğu söylenmiş. Babası da değiştirmiş hemen. Birlikte gezerlerdi Alosman ile Selim, misket oynarlar, Bursa'nın altını üstüne getirirlerdi. Öteki çocukların "Pis macır" sözlerine birlikte dayanırlardı. Konuşmalarıyla alay edişlerine aldırmazlardı.

"Ah Selim, canım kardeşim benim. Ayrılmayacağım senden hiç bir zaman," dedi içinden.

Alosman güzel bir çocuktu. Açık renk gözlü, beyaz denecek kadar açık sarı saçlı, buna karşın esmer tenliydi. Koyuluğu babasına benzemiş. Yaşının küçüklüğüne bakmaz, her işi öğrenmek isterdi. Güçlü, uslu ve biraz inatçıydı. Pek karşılık vermezdi ona bağırdıklarında ya da kalbi kırıldığında. Geçende Nuray babasının adını sormuştu. "Mestan," deyince, "Aaa bizim kedinin adı da Mestan," demiş gülmüş, sonra öteki arkadaşlarına bunu anlatmış, onlar da gülüşmüşlerdi. Ağzını açıp bir şey söyleyememişti.

Neredeyse akşam olacak. Babası,

ağabeyi ve ablası kırdan gelecekler. Sokak kapısı açıldı. Gelmiş olmalılar. Babası içeri girdi. Habibe de arkasından. Kocasını başköşeye oturttu. Alosman, "Hoş gelmişsin baba," dedikten sonra hiç sesini çıkarmadı. Söyleyemedi çizmeleri. Çekiniyordu babasından. Varsın Büyüka iletsindi. Yemek sessizlik içinde geçti. Bu sessizlik, yatana dek sürdü. Alosman ödevlerini bitirdi. Horozunu tamamladı. Pek te güzel oldu çıkardığı resim. Tıpkı Rafet'e benzer horoz." Bir-iki de boya sürdüm mü tamam," dedi ve yattı yatağına. Büyüka'nın öğrettiği duasını okuduktan sonra hemen uyudu.

Düşünde kendisini bir evde gördü. Bu ev çizme bir evdi. Koskocaman kırmızı lâstik çizmeden bir ev. Kapısı da var. Açtı kapıyı, çıktı dışarıya. Bir de baktı ki bir çizme ev daha. Onda Selim oturuyormuş.

Evlerin dışı ne güzeldi. Kıpkırmızı, pırıl pırıl, yanıyorlar sanki. Tam o sırada uyandı. Gördüğü düşü beğendi. "Sahi olabilir mi?" diye düşündü. Lâstik çizmelerin kırmızı parlaklığı gözü almıştı. Kırmızıya tutkundu. Misket alırken kırmızı seçerdi çoğunlukla. "Söylemeli Büyüka'ya, babam çizmelerimi kırmızı alsın. Kırmızı isterim ben," dedi.

Ayşegül'ün çizmeleri siyah deriden, fermuarlı pahalı çizmeler. Ayşegül Atatürk İlkokulu'nun ikinci sınıfında. Ismayıl Ağa'nın atkuyruklu, kömür gözlü torunu. Ismayıl Ağa, Büyüka'nın Onları buraya getirtmiş, babasına iş bulmuş, evin yapılmasına yardımcı olmuş. Ismayıl Ağa'nın kendisi yıllar önce gelmiş Türkiye'ye, iş tutmuş, zengin bir fabrikatör olmuş zamanla. Bayramda el öpmeye gittiklerinde beş lira verdi Alaosman'a. Karısı da başını okşayıp "kocaman adam" olduğunu söyledi.

Alosman yine daldı uykuya. Uyandığında babası ile Büyüka'nın konuşmalarını duydu.

"Olmaz ana olmaz. Değil yirmi lira, yirmi para harcayacak durumumuz yok. İdare etsin ayakkabıları ile," diyordu babası. Sonra kapıyı çekip gitti. Yataktan kalktı. Büyüka'ya babasının ne dediğini sordu. Cevabı olumsuzdu Büyüka'nın. Ama yine de torununu kırmamak için, "Razı etmenin yolunu bulurum, sen hele biraz sabret," dedi. Giyinip kahvaltısını ettikten sonra okula gitti. Aklı hep çizmelerdeydi. Selim okula gelmemişti. Hasta olsa gerek. Bir ders erken çıktılar o gün. Yollarda eğlenmeden eve koştu. Kapıdan girer girmez Büyüka'ya çizmeler diye tutturdu. Çizme de çizme. Kırmızı lâstik çizme. Refiye Teyze onlardaymış. Alosman'ın ne istediğini sordu. Habibe cevap verdi :

"Bitmez bu oğlanın isteği, Refiye. Kırmızı lâstik çizme tutturdu gider."

"Nasıl çizme istersin? Lâstik mi? Alıvereyim ben sana."

"Sen delirdin mi be Refiye? Çocuk bu tutturur. İster her şeyi."

"Aaa olmaz alıveririm ben oğluma. Hem o benim de oğlum sayılmaz mı? Severim ben Alosman'ı. Şimdi zaten pazara ineceğim sizden çıktıktan sonra. Beraber gideriz," dedi Refiye Teyze

Alosman sevinçten Refiye Teyze'nin boynuna sarıldı, öptü.

"Aslan Refiye, teyzem benim, haydi çabuk gidelim pazara," dedi.

Refiye teyze'yi apar topar kaldırdı. Elinden tuttu, çıktılar sokağa. Pazara vardıklarında ayakkabıcının pazarın tam başında olduğunu gördüler. Tezgâha yanaştılar. Tezgâh lâstik terlikler, ayakkabılar, çizmelerle doluydu. Rengarenk bir çiçek tarlasını andırıyordu uzaktan. Morundan tutun da çingene pembesine, kan kırmızısına kadar...

"Bir çift kırmızı lâstik çizme istiyoruz," dedi Refiye. "Bu çocuk için."

"Kaç numara?" diye sordu ayakkabıcı.

"Otuz bir," dedi Alosman.

Şöyle bir araştırdıktan sonra adam, "Otuz bir numara kırmızı yok," dedi. "Otuz iki ya da başka renk otuz bir ister miydiniz?"

"Refiye Teyze," dedi Alosman. "Otuz iki olsun, zarar etmez. Alalım. Ben kırmızı isterim."

"Pekâlâ, alalım oğlum."

Refiye parayı ödedi. Adam gazete kâğıdına sardıktan sonra çizmeleri Alosman'a uzattı. "Güle, güle eskit delikanlı," dedi.

Alosman Refiye'nin elini öptü, teşekkür etti.

Refiye, "ben sana geçen bayram armağan alamamıştım Alosman. Bu çizmeleri onun yerine tut. Güle, güle giy," diyerek geri yolladı Alosman'ı. Alosman paketi koltuğunun altına sıkıştırıp, aceleyle eve doğru yürüdü. Anası ile Ganimeçe komşuya gitmişlerdi. Anahtarı pencereye bırakmışlar. Kapıyı açıp girince hemen taşlığa çöktü. Ayakkabılarını çıkarıp çizmelerini giydi. Ayağa kalkıp şöyle bir yürüdü yeni çizmelere bakarak. Sevinçten yerinde duramadı. "Selim'lere gitmeliyim." dedi. "Hem niçin bugün okula gelmediğini öğrenirim, hem de çizmeleri gösteririm."

Evden çıktı, yokuşu hızla inmeye başladı. İçi günlerdir arzuladığı şeye kavuşmanın sevinciyle doluydu. Uçuyordu sanki. Koşarken ikide birde ayaklarına bakıyordu. Aynı düşündeki gibi, ne kadar güzel, Kırmızı, pırıl pırıl. Caddeye vardığında hızını alamadı, fırladı ortaya. Fırlamasıyla da canavar bir minibüs, tekerlekleri altına aldı onu. Etrafında hemen bir meraklı kalabalık toplandı. Suçun kime ait olduğuna dair tartışmalar başladı.

Karşı kaldırımdan annesinin elini tutmuş altı yedi yaşlarında bir kız çocuğu geçiyordu. Onun da ayağında çizmeler vardı. Kırmızıydılar. Ama kırmızı rugandan, bağcıklı şık çizmeler. Bu çocuğun elinde bir de balon vardı. Kırmızı bir balon. Çocuk merak edip annesine sordu. "Ne olmuş anneciğim, niye bu kalabalık toplanmış buraya?"

"Bir çocuk ezilmiş," dedi annesi. "Eğer sen de benim sözümü dinlemeyip elimi bırakırsan böyle ölürsün," diyerek devam etti.

Küçük kız şaşkınlıkla karışık korku içinde annesinin elini kavradı. Geçip gittiler.

Alosman'ın üzerine örttükleri gazete, parlayan iki şeyi açıkta bırakmıştı. Gazetenin ucundan küçük ayaklarındaki kırmızı lâstik çizmeleri görülüyordu. Yeni kırmızı lâstik çizmeler annesinin elini tutmuş uzaklaşan kızın kırmızı balonunun parlaklığını bastırırcasına parlıyorlardı. Yeni şeylere özgün parlaklıkla, pırıl pırıl, ateş gibi...

Kübra Atman (Fotoğraf: Turgay Gözdereliler)

LARRY YUMA

ölüm atlıları

(c) Dargaud Edlteur - Milliyet Yayınları

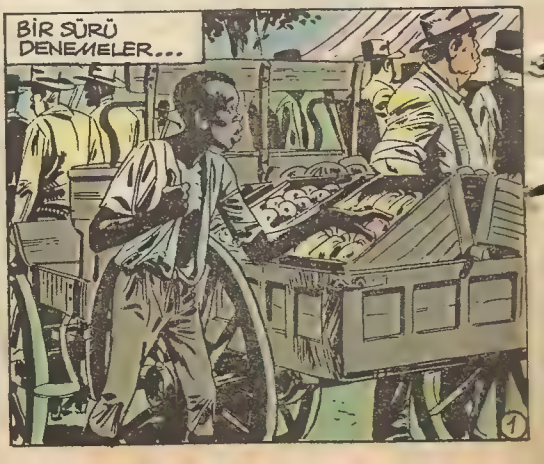

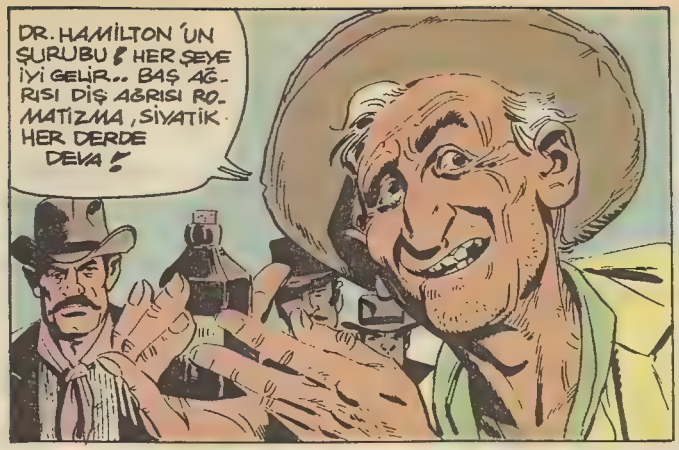
DR. HAMİLTON'UN ŞURUBU! HER ŞEYE İYİ GELİR.. BAŞ AĞRISI DİŞ AĞRISI ROMATİZMA, SİYATİK HER DERDE DEVA!

GÖRDÜM.. SENİ HIRSIZ!..
!!

AH AH!.. BENİM KÜÇÜK YARDIMCI GENE BAŞINI DERDE SOKTU!

BOŞ YERE KAÇIYORSUN KATRAN SURATLI!...

YALNIZ ZENCİ OLSA İYİ, ÜSTELİK DE HIRSIZ!
SALOON

EĞLENCE VAR ÇOCUKLAR!

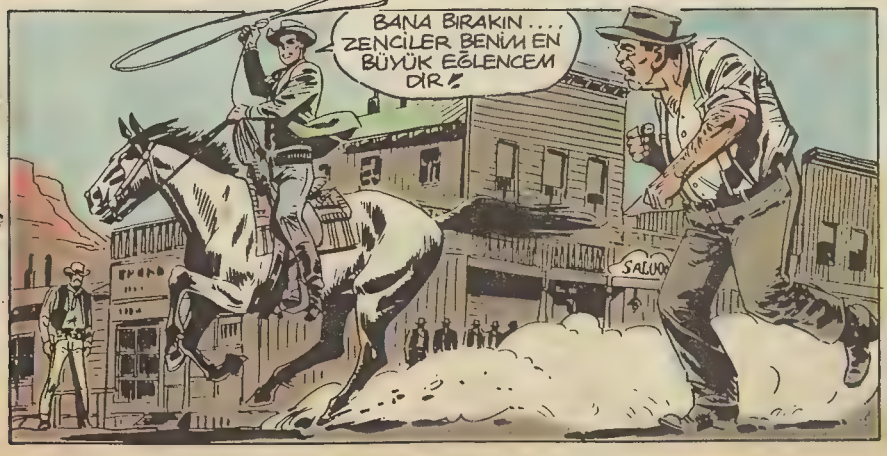
BANA BIRAKIN.... ZENCİLER BENİM EN BÜYÜK EĞLENCEM DİR!
SALOON

2

BENİM BÖLGEMDE KÜÇÜK SIĞIRLARI DA BÖYLE YAKALARLAR.. TABİİ Kİ SENİN GİBİ BİR ZENCİYİ İŞE YARAR BİR SIĞIRLA KIYASLAMAK İSTEMEM !
BANG!
ZIP
NE OLUYORUZ !...
!!
BENİM ÜLKEMDE İSE VAHŞİ EŞEKLERİ BÖYLE YAKALARLAR.. TABİİ Kİ SENİ İŞE YARAR BİR EŞEKLE KIYASLAMAK İSTEMEM !...
?!
BU İŞTEN PAÇANI KURTARAMIYACAKSIN ŞAKACI FREMONT'UN OYUNUNU KİMSE BOZAMAZ !...
BIRAK SİLAHI YERİNE... BU KASABADA SİLAHLA OYNANMASINI PEK SEVMEM !...

BİR DAKİKA ŞERİF.. ÖNCE O BAŞLADI!..
ASIL SEN ÇOCUKLA UĞRAŞMAKLA İLK APTALLIĞI YAPTIN. YABANCI KARIŞMASAYDI BENDEN ALACAKTIN DERSİNİ!

DEMEK BÖYLE ŞERİF!.. ZENCİLERİN KORUYUCU MELEĞİ KESİLDİN!.. ÜSTELİK DE GÜNEYLİSİN!...

NERELİ OLDUĞUM ÖNEMLİ DEĞİL! BEYAZ KIRMIZI SİYAH BENİ İLGİLENDİRMEZ! ÖNEMLİ OLAN İNSAN OLMASI.. İNSANLARI DERİLERİNE GÖRE YARGILAMAM!...

ŞERİFİNİZİ DUYDUNUZ DEĞİL Mİ KASABALILAR BUNDAN SONRA YATAKLARINIZDA RAHAT UYUYABİLECEKMİSİNİZ BAKALIM ?

GİDELİM ÇOCUKLAR BU KASABANIN HAVASI İYİCE BOZULDU!

SANA GELİNCE YABANCI, BU İŞ BURADA BİTMEDİ SONRA GÖRÜŞECEĞİZ

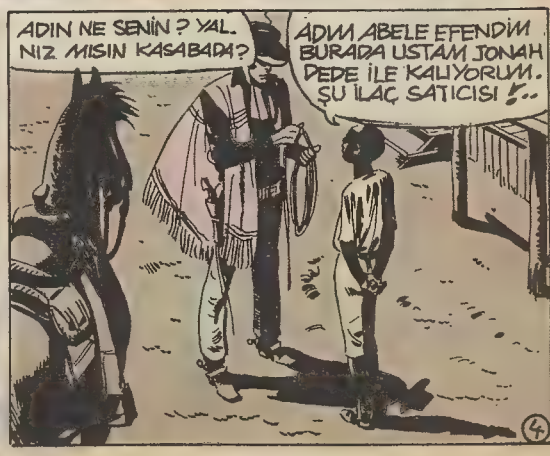
ADIN NE SENİN ? YALNIZ MISIN KASABADA?
ADIM ABELE EFENDİM BURADA USTAM JONAH DEDE İLE KALIYORUM. ŞU İLAÇ SATICISI!..

JONAH DEDE ÇOK İYİ BİR İNSAN AMA ONUNLA ÇALIŞMAK ÇOK SIKICI. SİZ ALMAZMISINIZ BENİ YANINIZA. ÇOK HEYECAN VERİCİ BİR YAŞANTINIZ VAR!
ONU DİNLEME YABANCI BU KÜÇÜK BUDALAYI ARTIK DAYAKLA YOLA GETİRECEĞİM! BAŞINA HER GÜN BİR İŞ GELİYOR.
BİLİYOR MUSUNUZ BU UFAKLIĞIN BABASI HAYATIMI KURTARMIŞTI.. TABİİ PEK KOLAY BİR İŞ DEĞİL BU!...
SANA BİR SEY SÖYLİYEYİM Mİ ABELE JONAH DEDENİN YANINDA KAL. ONUN SÖZÜNÜ DİNLE. İŞİNİ İYİ ÖĞREN!
ADİOS!
DUYDUN MU İNATÇI! AYNI ŞEYLERİ SÖYLÜYORUZ SANA!...
AYNI GECE..
DUR BAKALIM AHBAP! BAŞKALARINI ZAMANSIZ UYKUDAN UYANDIRMANIN ÇOK AYIP OLDUĞUNU KİMSE SÖYLEMEDİ Mİ SANA?
SEN?
KAÇTIM AMA, SAKIN KIZMA BANA. JONAH DEDEYE BİR MEKTUP BIRAKTIM. EMİNİM BENİ ANLAYACAKTIR!
5

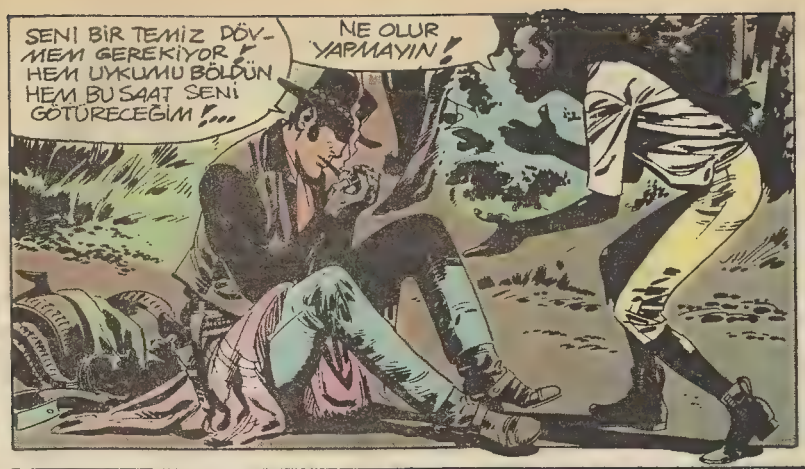

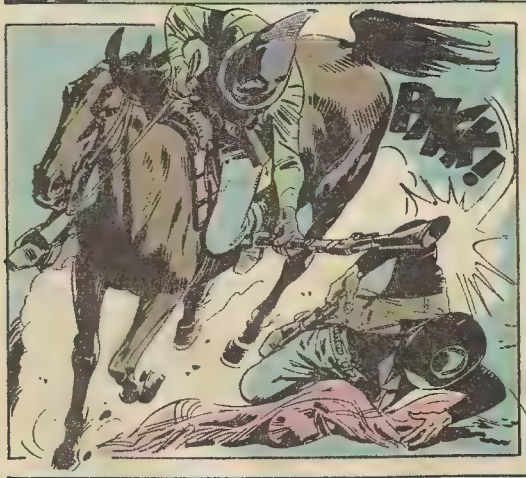

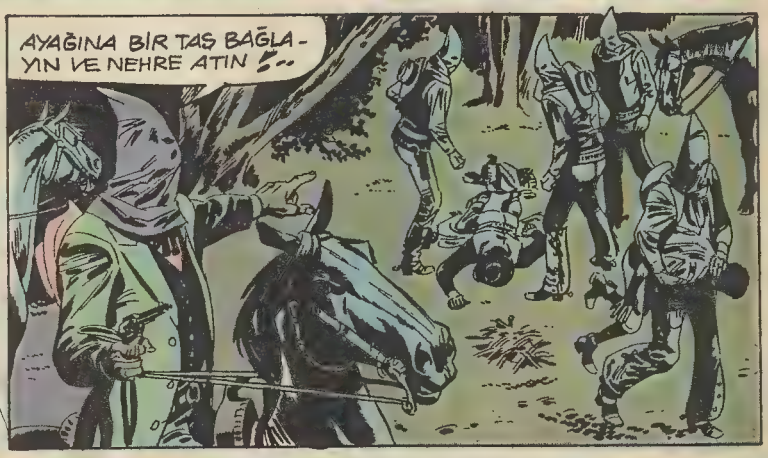

Devam edecek

Cevaplar 64. sayfada

7 BENZER Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi tane benzer var. Bakalım bu benzerlerin hepsini ne kadar sürede bulabileceksiniz?

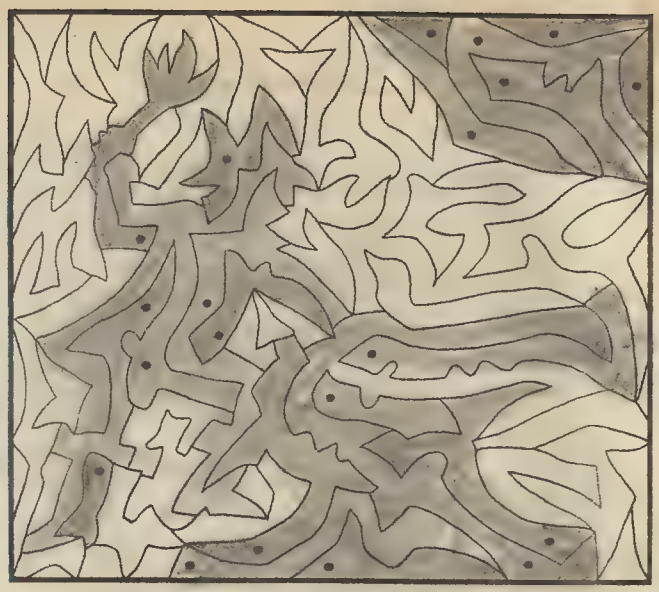

Elinize bir kurşunkalem alın. Yukarıdaki resimde görülen noktalı bölümleri boyayın... Bakalım ortaya ne çıkacak?

SÖZCÜK AVCILIĞI

İşte size değişik bir bulmaca... Sözcük avcılığı... Aşağıdaki harfler arasına gizlenmiş sözcükleri bulacaksınız. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilirler. Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulabilecek misiniz?

Saklı Sözcükler

KARANFİL GÜL ASLANAĞZI
MANOLYA ÇİĞDEM MENEKŞE
ORKİDE ŞEBBOY KASIMPATI
FULYA LEYLAK PAPATYA
GELİNCİK SÜMBÜL YASEMİN

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
1	L	E	Y	K	A	A	Y	L	U	F	U	L
2	E	K	A	S	I	M	P	A	T	I	T	E
3	Y	O	R	K	E	A	T	S	Ü	M	L	K
4	L	A	İ	D	P	T	A	L	G	I	Ü	N
5	A	R	G	A	Ç	İ	Ğ	A	E	Ü	Ç	N
6	K	İ	T	A	Y	L	O	N	A	M	E	İ
7	Ç	Y	L	A	K	R	A	A	N	İ	L	M
8	A	O	R	İ	K	R	E	G	O	R	İ	E
9	Ü	B	L	İ	A	T	A	Z	Ü	M	N	S
10	A	B	D	K	İ	D	E	İ	T	Ü	Ç	A
11	L	E	Y	A	S	Ü	M	B	Ü	L	İ	Y
12	E	Ş	K	E	N	E	M	A	P	İ	K	A

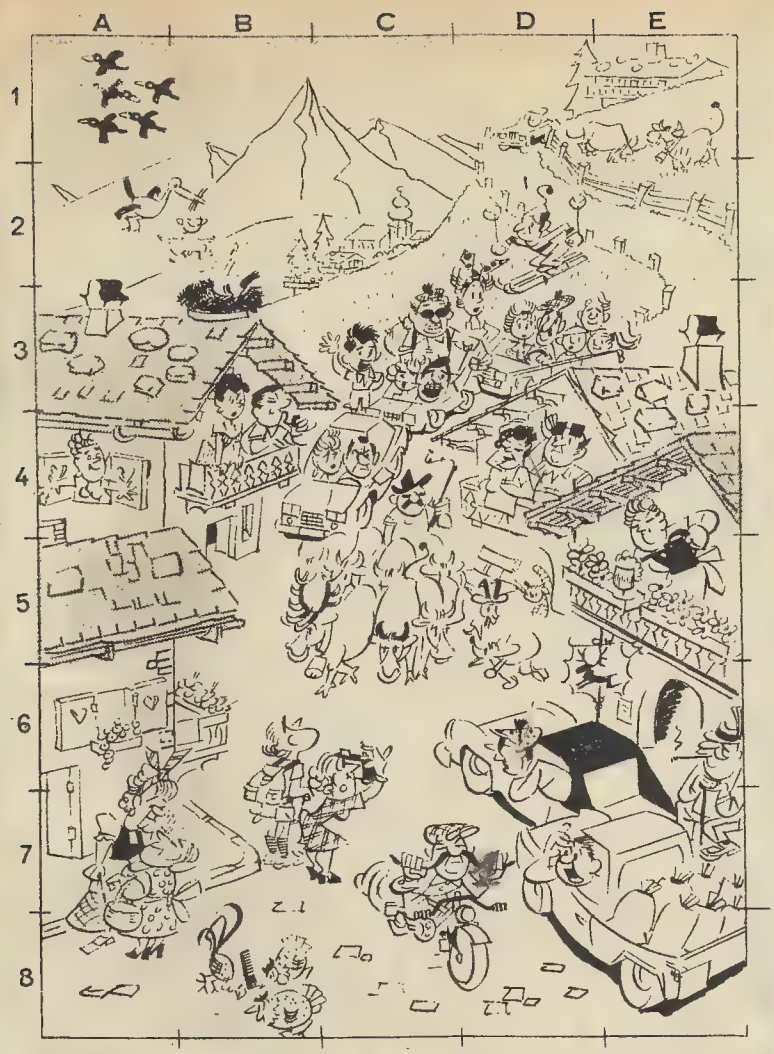

DAĞ YOLUNDA: Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken oldukça dalgınmış. Bize geldi, "Bir resim çizdim ama yedi yanlış yaptım," dedi. Bu yedi yanlışı biz yedi dakikada bulduk. Sonra resmi dergimizde yayımlamaya karar verdik. Bakalım siz de bulabilecek misiniz?

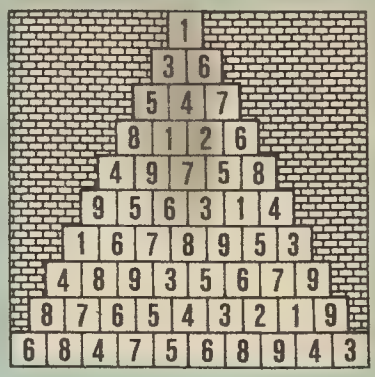

PİRAMİT: *Piramitin en üstündeki 1 rakamından başlayın. Tabanındaki iki rakamdan birini seçerek aşağı inin. Böylece, seçtiğiniz rakamları toplayarak en alta varın. Toplam sayı 61 olmalı.*

10 ÜÇGEN: *Yukarıdaki dairenin içine 3 küçük daire çizin. Dairelerin çizgileri 10 üçgeni birbirinden ayırsın. Üçgenlerin her biri ayrı bir bölümde kalsın.*

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

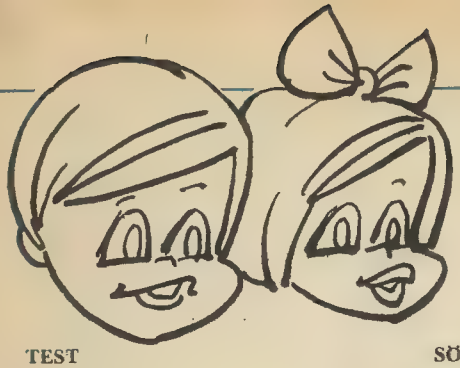

CEVAPLAR

TEST

DAĞARCIK: 1–d; 2–b; 3–a; 4–b; 5–d; 6–c; 7–c; 8–a; 9–a; 10–d; 11–a

BOŞLUK: "Takımımız" sözcüğünün kullanılması yerinde olur. "Dört" dedikten sonra çoğul kullanmak yersizdir, yanlıştır. "Karşıdan üç atlar geliyor", "Dün biz iki otomobillere bindik" denmez. "Üç at", "iki otomobil" denir. "Kişi" sözcüğü ise bu cümlede kullanılamaz; takım, kişi değildir.

3 YANLIŞ: (1) Sinan, 1490'da doğdu.. Yapıtlarını Yavuz Selim ve Kanuni Süleyman dönemlerinde verdi... Sultanahmet Camisi, Mimar Mehmet Ağa'nın yapıtıdır; 1616'da tamamlanmıştır... (2) Kuzeyden esen rüzgâra Yıldız denilir; lodos, güney-batıdan eser... Gündoğusu, doğudan eser; Ege bölgesinde denizden esen rüzgâra İmbat denilir... Rüzgârın hızını ölçen alete Yelölçer ya da Anemometre denilir... (3) İsviçre'nin Akdeniz'e kıyısı yoktur... Başkenti Bern'dir... Saat yapımı bakımından günümüzün en ileri ülkesidir...

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER: (1) Duvardaki resim ile tutuklunun yerdeki saçı. (2) Pencerenin üst kolu ile oturan gardiyanın kemer tokası. (3) Pencerenin altındaki küllük ile koltuğun kenarı. (4) Küllüğün kapağı ile ayaktaki gardiyanın kemer tokası. (5) Sağ alt köşedeki koltuk işlemesi ile duvardaki örümcek. (6) Çantanın kenarı ile duvardaki taş. (7) Çantanın üstündeki çizgiler ile penceredeki çizgiler.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin ilk harfleri belirtilen karelerdedir:

Karanfil	(D–10, sağ yukarıya)
Gül	(L–5, düz yukarıya)
Aslanağzı	(H–2, düz alta)
Manolya	(K–6, düz sola)
Çiğdem	(A–7, sağ yukarıya)
Menekşe	(G–12, düz sola)
Orkide	(G–6, sol alta)
Şebboy	(B–12, düz yukarıya)
Kasımpatı	(B–2, düz sağa)
Fulya	(K–1, düz sağa)
Leylak	(A–1, düz alta)
Papatya	(G–2, sağ alta)
Gelincik	(L–5, düz alta)
Sümbül	(E–11, düz sağa)
Yasemin	(M–11, düz yukarıya)

DAĞ YOLUNDA: A–1 (kuşun iki kafası var), B–2 (bebeğin saçı), B–8 (horozun ibiği yerine tarak var), B/C–5 (öküzün boynuzu), C/D–7 (adamın bıyığı), D–2 (kayakçı), E–5 (çiçekler birayla sulanıyor).

8 FARK: (1) Duvardaki afişin köşesi. (2) Soldaki adamın sol dizi. (3) Soldaki adamın iskemlesinin arka bacağı. (4) Soldaki adamın yanağı. (5) Sağdaki adamın dizi. (6) Yakasının solu. (7) Kemanın ucu. (8) Sağ alt köşedeki taş.

PİRAMİT: 1, 3, 5, 8, 9, 6, 7, 9, 6, 7.

10 ÜÇGEN:

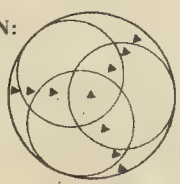

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR..ÇOCUKLAR!..

Sizlere Yepyeni, İlginç Romanlar

KELEŞ OSMAN'NIN SERÜVENLERİ

Necati Tosuner

1. Kitap: Keleş Osman Evden Kaçıyor 2. Kitap: Keleş Osman'ın «Tarih»le Başı Dertte

Keleş Osman'ı seveceksiniz, o da sizlerden biri. 13 yaşında, ortaokul ikinci sınıf öğrencisi. Yakışıklı, sevimli, uslu, yaramaz, heyecanlı, korkusuz, duygulu, erdemli, sizin gibi...

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!.. Annenize, Babanıza, Ağabeyinize, Ablanıza, Dedenize, Ninenize, Dayınıza, Amcanıza, Halanıza, Teyzenize, Sözünüz Kime Geçiyorsa Ona Söyleyin.

KELEŞ OSMAN'LA SİZ DE TANIŞIN

İyi, beyaz kâğıt, özenli baskı, bol resim, yüz yirmi sayfa yirmi lira

ÖDEMELİ GÖNDERİLİR

Adresimize yazarak isteyiniz Onceden para falan göndermeniz gerekmez - Kitabınızı postaneden alırken parasını ödersiniz

derinlik yayınları

"çocuklara kitaplar"

Adresimize Yazın: DERİNLİK YAYINLARI
ANKARA CAD. ANKARA HAN. 74/505 - İSTANBUL

Not: İki kitabı birlikte isteyen okurlarımıza Keleş Osman çok güzel bir resmini gönderiyor

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz ? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **CEM ATİLLA MENGÜÇ** : Yaşım 14. Müzik dinlemeyi severim. Kartpostal, pul sigara koleksiyonu yapıyorum. Beşiktaşlıyım. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Kurabiye sok. No: 24 Beyoğlu – İSTANBUL
- **HAKAN BULUT** : Yaşım 9. İlkokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, futbol oynamayı, çizgi film seyretmeyi severim. Fenerbahçeliyim. Mektuplaşmak istiyorum
  Adres : Söğütözü Orman fidanlık Lojmanları Gazi – ANKARA
- **METE OMAN** : Yaşım 10. Spor ve matematik çalışmaktan hoşlanırım. İlkokul öğrencisiyim. Dergi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Yenimahalle E.K.İ. Lojmanları Kilimli – ZONGULDAK
- **MÜŞTAK UÇAK** : Yaşım 11. Pul koleksiyonu yapıyorum. Türk halk müziğini severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Denizciler cad. Pala sok 32/B Denizciler – ANKARA
- **TUNÇ TORUNGİL** : Yaşım 13. Pul ve araba kolleksiyonu yaparım. Şiir yazmayı, kitap okumayı severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Kadı Burhanettin mah. Güven evler 2/B Blok 12 Kat : 4 SİVAS
- **CEVDET ATA** : Yaşım 13. Boş zamanlarımda dency yapmayı ve fen üzerinde çalışmayı severim. Pul koleksiyonum var. Benimle yazışmak ister misiniz ?
  Adres : Taşlı sok. Aydınlık evler C Blok No: 20 Kat : 5 SİVAS
- **YAVUZ YÜKSEL** : Yaşım 14. Spor, müzik ve resimle yakından ilgilenirim. Kitap okumayı ve gezilere gitmeyi severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Pazar ortaokulu sınıf 3–E No: 980 Pazar – RİZE
- **ADNAN VERAL** : Şiir ve şarkı söylemeyi seviyorum. Spor yaparım. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Cumhuriyet orta okulu 2/F 697 Bafra – SAMSUN
- **ÜMİT PAYKOÇ** : Yaşım 13. Pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyorum.
  Adres : Mithatpaşa cad. C. Alanyalı apt. 996/5 Göztepe – İZMİR
- **HÜSEYİN ÇETİNALP** : Yaşım 12. Spor yapmayı, kitap okumayı seviyorum. Pul kolleksiyonum var. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : 94 sok. No: 1 Daire 15 Kat 5 Ak apt. Göztepe – İZMİR
- **MURAT ÖZTEKİN** : Yaşım 11. Pul ve anahtarlık koleksiyonu yapıyorum. Futbol ve basketbol oynamayı seviyorum. Mektuplaşacağım.
  Adres : 6001 sok. No: 20 Karşıyaka – İZMİR
- **İRFAN İBİŞ** : Yaşım 12. Seyahat etmeyi ve futbol oynamayı seviyorum. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Kirişhane mah. 2270 sok. No:15 DENİZLİ

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

OYUNCAĞIM

Benim bir oyuncağım vardı
Onu çok severdim
Kırmızı bir at arabasıydı
Onunla her şeyi taşırdım

Şimdi üçüncü sınıftayım
Biraz daha büyüdüm
Güzel oyuncağımı kaldırdım
Şimdi oyuncağım kitaplarım,
kalemlerim

CEM BÖREKÇİOĞLU

KÜÇÜK GEMİ

Küçük gemi cici gemi
Ben de sana bineyim mi ?
Küçük gemi enginlerde
Bir martıya benziyorsun

Ördek gibi denizlerde
Nazlı, nazlı geziyorsun
Küçük gemi cici gemi
Beni biraz gezdir e mi ?

SALİH DURAK

ÖĞRETMENLER

Kara göklerin yıldızları
Engel tanımayan öğretmenler
Yurdu devamlı ışıtan
Makine gibi çalışan
Yılmayan öğretmenler

Sert, yumuşak, iyi
Ama hepsi dolu bilgi
Yetiştirirler gençleri
Yetiştirmişlerdir bilginleri
Yılmayan öğretmenler

GÖKMEN TOPUZ

NOEL BABA'NIN ARMAĞANI

Bilmem Noel Babaya inanır mısınız ? Sizi bilmem ama ben o çok cana yakın kişinin bana her yıl bir hediye getirdiğine inanırım.

Noel Babanın çocuklara armağan getirdiğini sanırsınız değil mi ? Ama Noel Baba bana o yılbaşı gecesi başka bir şey getirdi.

Bir yılbaşı gecesi idi. Herkes eğleniyor, gülüyor, oynuyordu. Ama ben bir köşeye çekilmiş hasta olup İstanbul'a giden babamı düşünüyordum, üzüntü içindeydim. Gözlerimden dökülen yaşların farkında değildim. Zamanın nasıl geçtiğini bile anlayamadım. Saat yarım olmuş da geçmişti bile... Birden kapı çalındı. Ağabeyim açmaya gitti. Bu saatte kim olabilirdi? "Acaba?" dedim, "Onlar olabilir mi?"

Birden içimdeki mutluluk perisi "ne duruyorsun git bak, koşsana" dedi. Koşarak kapıya gittim. Birde ne göreyim ! Benim melek yüzlü annemle o hasta babam neşe ile karşımda duruyor. Sevinçten uçuyordum. Beni üzen bu kişiler o tatlı gülümsemeleri ile beni sevindirmişlerdi.

Hiç kuşkum yok, bana Noel Babanın yolladığı armağandı bu... Hayat üzüntüleri ve sevinçleriyle bir bütünmüş. Üzüntü olmazsa sevinç olmazmış. İşte Noel Babanın bana yılbaşı armağanı bu hayat oyunuydu.

RIDVAN YURTSEVEN

Cafer Yılmaz

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

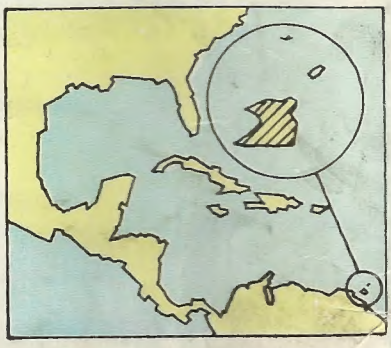

TRİNİDAD VE TOBAGO

ÜLKELER ANSİKLOPEDİSİ
21

- Devlet adı : Trinidad ve Tobago.
- Nüfus : 1,062,000 (1973).
- Alan : 5128 kilometre kare.
- Dil : İngilizce (resmi), Hindu, Fransızca, İspanyolca.
- Din : Hristiyan, Hindu, Müslüman.
- Başkent : Port-of- Spain.
- Büyük kentler : San Fernando, Arima.
- En yüksek dağ : Aripo (940 metre).
- Önemli akarsular : Caroni, Ortoire, Oropuche.
- İklim : Tropikal.
- Ürünler : Şeker kamışı, kakao, hindistan cevizi, limon, portakal.
- Para birimi : Trinidad ve Tobago doları
- Telefon sayısı : 66,385 (1975).
- Radyo sayısı : 296,000 (1971).
- TV sayısı : 82,000 (1972).
- Karayollarının uzunluğu : 4230 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu : Erkeklerde 62.1, kadınlarda 66.3 yıl.

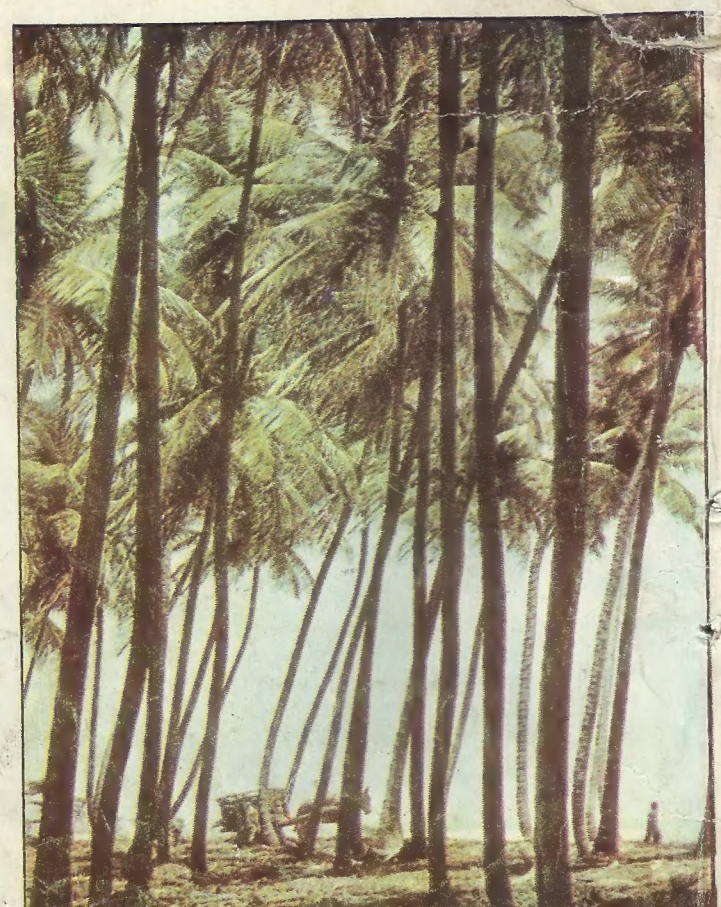

AYI BALIĞI